

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/748 af 16. maj 2022 om gennemførelse af forordning (EU) 2015/735 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Sydsudan 1
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/749 af 8. februar 2022 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder fastsat i delegeret forordning (EU) 2017/2417 for så vidt angår overgangen til nye benchmarks, der anvendes som reference i visse OTC-derivataftaler ⁽¹⁾ ... 4
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/750 af 8. februar 2022 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2205 for så vidt angår overgangen til nye benchmarks, der anvendes som reference i visse OTC-derivataftaler ⁽¹⁾ ... 6
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/751 af 16. maj 2022 om afvisning af at godkende aktivstoffet chlorpicrin, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ 11

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/752 af 5. april 2022 om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer for så vidt angår de eksterne revisorer for Bank of Greece 13
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/753 af 16. maj 2022 om ændring af afgørelse (FUSP) 2019/938 til støtte for en tillidsskabende proces, der fører til oprettelse i Mellemøsten af en zone, som er fri for kernevåben og alle andre masseødelæggelsesvåben 15

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/754 af 16. maj 2022 om ændring af afgørelse (FUSP) 2019/797 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater	16
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/755 af 16. maj 2022 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/740 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan	17
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2022/756 af 30. september 2021 om foranstaltningerne SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Italien og regionen Sardinien til fordel for Saremar (meddelt under nummer C(2021) 6990) ⁽¹⁾	19
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/757 af 11. maj 2022 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 for så vidt angår harmoniserede standarder for kvalitetsledelsessystemer, sterilisation og anvendelse af risikoledeelse i forbindelse med medicinsk udstyr	27

HENSTILLINGER

★ Kommissionens henstilling (EU) 2022/758 af 27. april 2022 om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager (»strategiske retssager mod offentligt engagement«)	30
--	----

FORRETNINGSORDENER OG PROCESREGLEMENTER

★ Bestyrelsens afgørelse nr. 28/2022 af 4. april 2022 om interne regler for begrænsninger af visse af de registreredes rettigheder i forbindelse med behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af de aktiviteter, der udføres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning	45
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/748

af 16. maj 2022

om gennemførelse af forordning (EU) 2015/735 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Sydsudan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2015/735 af 7. maj 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Sydsudan og om ophævelse af forordning (EU) nr. 748/2014 ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 7. maj 2015 forordning (EU) 2015/735.
- (2) I overensstemmelse med artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) 2015/735 har Rådet taget listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, i bilag II til nævnte forordning op til revision.
- (3) Rådet har konkluderet, at de restriktive foranstaltninger over for én person, der er opført på listen i bilag II til forordning (EU) 2015/735, bør opretholdes, og at oplysningerne om den pågældende person bør ajourføres og omnummereres.
- (4) Forordning (EU) 2015/735 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EU) 2015/735 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 117 af 8.5.2015, s. 13.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2022.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

BILAG

I bilag II til forordning (EU) 2015/735 affattes tabellen således:

	»Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse for opførelse	Dato for opførelse
1.	Michael MAKUEI LUETH	Fødselsdato: 1947 Fødested: Bor, Sudan (nu Sydsudan) Køn: mand	<p>Michael Makuei Lueth har været minister for information og radio- og TV-virksomhed siden 2013 og beklæder fortsat denne stilling i overgangsregeringen for national enhed. Han var også offentlig talsmand for regeringens delegation i de fredsforhandlinger, som blev ført i Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling fra 2014 til 2015 og fra 2016 til 2018.</p> <p>Makuei har hindret den politiske proces i Sydsudan, navnlig ved gennem provokerende offentlige udtalelser at hindre gennemførelsen af aftalen om en løsning på konflikten i Republikken Sydsudan (ARCSS) fra august 2015 (som i september 2018 blev erstattet af »den revitaliserede aftale om en løsning på konflikten i Republikken Sydsudan« (R-ARCSS)), ved at skabe hindringer for ARCSS' Fælles Overvågnings- og Evalueringskomité (JMEC, omdøbt til »den rekonstituerede JMEC« i henhold til R-ARCSS) samt ved at hindre oprettelse af ARCSS' midlertidige retsinstanser, hvilke også er foreskrevet i R-ARCSS. Han har desuden hindret De Forenede Nationers regionale beskyttelsesstyrkes virke.</p> <p>Makuei er også ansvarlig for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder begrænsninger af ytringsfriheden.</p>	3.2.2018«

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/749**af 8. februar 2022****om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder fastsat i delegeret forordning (EU) 2017/2417 for så vidt angår overgangen til nye benchmarks, der anvendes som reference i visse OTC-derivataftaler****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 32, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2417 ⁽²⁾ præciseres bl.a. klasserne af OTC-derivater denomineret i euro (EUR), pund sterling (GBP) og amerikanske dollar (USD), som er omfattet af handelsforpligtelsen vedrørende derivater som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) nr. 600/2014. Klasserne denomineret i GBP og USD er baseret på benchmarks for London Inter-Bank Offered Rate (LIBOR).
- (2) ICE Benchmark Administration (IBA), der er administrator for LIBOR, meddelte, at LIBOR-anvendelserne for GBP og JPY vil ophøre med at blive offentliggjort ved udgangen af 2021, mens offentliggørelsen af visse LIBOR-anvendelser for USD vil ophøre i juni 2023. Den 5. marts 2021 bekræftede Det Forenede Kongeriges Financial Conduct Authority, at alle LIBOR-anvendelser enten vil ophøre med at blive leveret af en administrator eller ikke længere være repræsentative. Desuden udsendte Kommissionen, Den Europæiske Centralbank i sin egenskab af banktilsyn (ECB's banktilsyn), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) en fælles erklæring med henblik på kraftigt at tilskynde modparter til at ophøre med at bruge alle LIBOR-anvendelser, herunder USD LIBOR, som referencesats i nye aftaler så hurtigt som praktisk muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2021.
- (3) Efter den 31. december 2021 vil modparterne derfor ikke længere kunne indgå OTC-rentederivataftaler, der anvender GBP LIBOR som reference, da dette benchmark vil være ophørt, og modparterne forventes ikke længere at indgå OTC-rentederivataftaler med USD LIBOR som reference. Som følge heraf forventes de resterende handlede mængder i disse derivater at være ikke-eksisterende eller meget lave, og det samme gælder deres likviditet. Det samme gælder mængden af handler med de derivater, der vil blive clearret af centrale modparter (CCP'er) eller handles på markedspladser, og der forventes faldende volumen eller likviditet for derivater, der anvender USD LIBOR som reference. Disse begivenheder berettiger en ændring af clearingforpligtelsens anvendelsesområde og en efterfølgende ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 ⁽³⁾, hvorved derivater, der anvender GBP LIBOR og USD LIBOR som reference, udelukkes fra clearingforpligtelsens anvendelsesområde. Som følge heraf vil de derivatklasser, der i øjeblikket er omfattet af handelsforpligtelsen for derivater, og som anvender GBP LIBOR eller USD LIBOR som reference, ikke længere opfylde betingelsen i artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2014 for at gøre derivater omfattet af handelsforpligtelsen for derivater fra den 3. januar 2022. Disse derivatklasser skal derfor fjernes fra handelsforpligtelsens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2417 af 17. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende handelsforpligtelsen for visse derivater (EUT L 343 af 22.12.2017, s. 48).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 af 6. august 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen (EUT L 314 af 1.12.2015, s. 13).

- (4) Da det planlagte ophør af GBP LIBOR er planlagt til udgangen af 2021, og da de reguleringsmæssige forventninger, som Kommissionen, ECB's banktilsyn, ESMA og EBA har givet udtryk for, tilsiger, at modparter skal ophøre med at bruge alle LIBOR-anvendelser som referencesats i nye aftaler så hurtigt som praktisk muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2021, forventes overgangen fra LIBOR-baserede rentederivater at finde sted hurtigt. Efter den 31. december 2021 forventes modparterne i stedet at handle med eller klare andre OTC-rentederivater, navnlig OTC-rentederivater, med anvendelse af de risikofrie renter som reference for GBP eller USD. Denne forordning bør derfor træde i kraft uden ophold efter offentliggørelsen.
- (5) Delegeret forordning (EU) 2017/2417 bør derfor ændres.
- (6) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt for Kommissionen.
- (7) ESMA har gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*), om rådgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2017/2417

I bilaget til delegeret forordning (EU) 2017/2417 udgår tabel 2 og 3.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/750**af 8. februar 2022****om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2205 for så vidt angår overgangen til nye benchmarks, der anvendes som reference i visse OTC-derivataftaler****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 ⁽²⁾ fastsættes bl.a. klasserne af OTC-rentederivater denomineret i euro (EUR), pund sterling (GBP), japanske yen (JPY) og amerikanske dollar (USD), som er omfattet af clearingforpligtelsen. Disse klasser omfatter en klasse denomineret i EUR, der anvender Euro Overnight Index Average (EONIA)-satsen som reference, samt flere klasser denomineret i GBP, JPY eller USD, der anvender London Inter-Bank Offered Rate (LIBOR) som reference, men EONIA og LIBOR er to benchmarks, der vil ophøre.
- (2) European Money Markets Institute, der er administrator for EONIA, meddelte, at EONIA's ophør vil finde sted ved udgangen af 2021. ICE Benchmark Administrator, administrator for LIBOR, meddelte ligeledes, at ophøret af GBP LIBOR, JPY LIBOR og visse anvendelser af USD LIBOR også vil finde sted ved udgangen af 2021, mens offentliggørelsen af alle resterende anvendelser af USD LIBOR vil ophøre i juni 2023. Den 5. marts 2021 bekræftede Det Forenede Kongeriges Financial Conduct Authority således, at alle LIBOR-anvendelser enten vil ophøre med at blive leveret af en administrator eller ikke længere være repræsentative. Desuden udsendte Kommissionen, Den Europæiske Centralbank i sin egenskab af banktilsyn (ECB's banktilsyn), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) en fælles erklæring med henblik på kraftigt at tilskynde modparter til at ophøre med at bruge alle LIBOR-anvendelser, herunder USD LIBOR, som referencesats i nye aftaler så hurtigt som praktisk muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2021.
- (3) Efter den 31. december 2021 vil modparterne derfor ikke længere kunne indgå OTC-rentederivataftaler, der anvender EONIA, GBP LIBOR eller JPY LIBOR som reference, da disse benchmarks vil være ophørt eller forventes ikke længere at indgå i OTC-rentederivater med USD LIBOR som reference. Pr. nævnte dato vil der således ikke være nogen mængde eller likviditet i derivater med EONIA, GBP LIBOR eller JPY LIBOR som reference, og disse handler vil heller ikke blive clearret af centrale modparter (CCP'er). På samme dato forventes der heller ikke være væsentlig likviditet i derivater med USD LIBOR som reference. Derfor vil de derivatklasser, der i øjeblikket er omfattet af clearingforpligtelsen, og som anvender EONIA, GBP LIBOR eller JPY LIBOR som reference, ikke længere opfylde to af betingelserne for at være omfattet af clearingforpligtelsen i forordning (EU) nr. 648/2012, nemlig at have et tilstrækkeligt likviditetsniveau og blive clearret af en godkendt eller anerkendt CCP, mens de derivatklasser, der i øjeblikket er omfattet af clearingforpligtelsen, og som anvender USD LIBOR som reference, ikke længere opfylder en af betingelserne for at være omfattet af clearingforpligtelsen i forordning (EU) nr. 648/2012. Det følger heraf, at disse klasser bør udelukkes fra clearingforpligtelsens anvendelsesområde.
- (4) Lovgivere og markedsdeltagere har arbejdet på erstatningssatser for disse valutaer og navnlig på udviklingen af nye risikofrie renter, som nu anvendes som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter. Navnlig beregnes den korte eurorente (EURSTR), Secured Overnight Financing Rate (SOFR), Sterling Over Night Index

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 af 6. august 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen (EUT L 314 af 1.12.2015, s. 13).

Average (SONIA) og Tokyo Overnight Average Rate (TONA) for henholdsvis EUR, USD, GBP og JPY. Mere specifikt med hensyn til OTC-derivatmarkedet betyder det nu, at OTC-rentederivataftaler, der anvender EURSTR, SOFR, SONIA og TONA som reference, handles af modparter og cleares hos visse CCP'er.

- (5) ESMA er blevet underrettet om de OTC-rentederivatklasser, der anvender EURSTR, SOFR, SONIA eller TONA som reference, og som visse CCP'er har tilladelse til at klare. ESMA har for hver af disse klasser vurderet de kriterier, som er væsentlige for at lade dem være omfattet af clearingforpligtelsen, herunder standardiseringsgrad, volumen og likviditet samt prisoplysningernes tilgængelighed. Med det overordnede mål at reducere den systemiske risiko har ESMA fastlagt de OTC-rentederivatklasser, der som reference anvender de risikofrie renter, der bør være omfattet af clearingforpligtelsen, i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) nr. 648/2012. Disse klasser bør derfor medtages i clearingforpligtelsens anvendelsesområde.
- (6) Forskellige modparter har generelt forskellige behov med hensyn til den tid, der kræves til indførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige til clearing af OTC-rentederivater omfattet af clearingforpligtelsen. I dette tilfælde har modparterne imidlertid haft tid til at forberede overgangen til benchmarket og det planlagte ophør af EONIA, LIBOR EUR, GBP LIBOR eller JPY LIBOR, der finder sted i slutningen af 2021, herunder med hensyn til deres clearingordninger. For modparter, der allerede er omfattet af clearingforpligtelsen og clearer OTC-rentederivater, der er denomineret i EUR eller GBP, kræver clearing af de klasser, der som reference anvender de nye risikofrie renter for disse valutaer, ikke væsentlige ændringer, hvis nogen overhovedet, af deres clearingaftaler eller -processer. Når modparterne har indført clearingordninger til clearing af OTC-rentederivater, der er denomineret i EUR eller GBP, kræver clearing af OTC-rentederivater, der som reference anvender de risikofrie renter for disse valutaer, således ikke indførelse og gennemførelse af helt nye clearingordninger, som det var tilfældet, da de først begyndte at klare OTC-rentederivater, der er denomineret i disse valutaer. Eftersom clearing af derivater, der anvender de nye risikofrie renter som reference, er en del af en større gennemførelsesforberedelse til overgangen fra EONIA og LIBOR til nye benchmarks, er der ikke behov for at indføre en yderligere indfasning for at sikre en velordnet og rettidig gennemførelse af denne forpligtelse. De ændringer, der er foretaget for at indføre de nye OTC-rentederivatklasser, der anvender de risikofrie renter som reference, og som er denomineret i EUR og GBP, bør finde anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
- (7) Efter den fælles erklæring fra Kommissionen, ESMA, ECB's banktilsyn og EBA om kraftigt at tilskynde modparter til at ophøre med at bruge alle LIBOR-anvendelser som referencesats i nye aftaler, så snart det er praktisk muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2021, har modparterne måttet planlægge, hvornår de kan ophøre med at anvende USD LIBOR som reference, herunder med hensyn til deres clearingordninger. De samme overvejelser med hensyn til muligheden for, at modparter, der har indført clearingordninger, kan klare OTC-rentederivater denomineret i en bestemt valuta, kan tilpasse dem med en forholdsvis kort turnaround-periode med henblik på at klare OTC-rentederivater med reference til de risikofrie renter i samme valuta, gælder også for USD, men nogle yderligere elementer betyder, at deres forberedelser er mindre fremskredne med hensyn til USD. Navnlig har CCP'er endnu ikke meddelt, hvornår de vil konvertere de aktuelt clearede OTC-rentederivater, der anvender USD LIBOR som reference, til OTC-rentederivater, der anvender SOFR som reference, og det er heller ikke klart, hvordan obligatorisk clearing vil blive tilpasset på hjemmemarkedet for disse derivater. Denne yderligere kompleksitet betyder, at modparterne har brug for mere tid til at forberede sig på clearingforpligtelsen for OTC-rentederivater, der den risikofrie rente i USD som reference, og at der derfor er behov for at indføre en yderligere indfasning for at sikre en velordnet og rettidig gennemførelse af denne forpligtelse. De ændringer, der er foretaget for at indføre den nye OTC-rentederivatklasse, der anvender den risikofrie rente i USD som reference, bør finde anvendelse fra tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
- (8) Det planlagte ophør af EONIA, GBP LIBOR og JPY LIBOR er planlagt til udgangen af 2021, således at det ikke vil være muligt at handle med eller klare OTC-rentederivater, der benytter disse benchmarks som reference, fra og med den 3. januar 2022. Efter den fælles erklæring fra Kommissionen, ESMA, ECB's banktilsyn og EBA om kraftigt at tilskynde modparter til at ophøre med at bruge alle LIBOR-anvendelser som referencesats i nye aftaler, så snart det er praktisk muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2021, forventes modparterne ligeledes ikke at handle med eller klare OTC-rentederivater, der benytter USD LIBOR som reference, fra og med den 3. januar 2022. Fra den 3. januar 2022 vil modparterne i stedet handle med eller klare andre OTC-rentederivater, navnlig OTC-rentederivater, med anvendelse af de risikofrie renter som reference. Denne forordning bør derfor træde i kraft uden ophold efter offentliggørelsen.

- (9) Delegeret forordning (EU) 2015/2205 bør derfor ændres.
- (10) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA har forelagt Kommissionen.
- (11) ESMA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som denne forordning er baseret på, analyseret de potentielle omkostninger og fordele, anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder nedsat ved artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾ om rådgivning og hørt Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205

I delegeret forordning (EU) 2015/2205 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 ændres således:

a) Følgende indsættes som stk. 1a og 1b:

»1a. Med henblik på aftaler vedrørende en OTC-derivatklasse anført i bilaget i tabel 4, række D.4.1 og D.4.2, får clearingforpligtelsen, uanset stk. 1, virkning den 18. maj 2022.

1b. Med henblik på aftaler vedrørende en OTC-derivatklasse anført i bilaget i tabel 4, række D.4.3, får clearingforpligtelsen, uanset stk. 1, virkning den 18. august 2022.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»For så vidt angår aftaler vedrørende en OTC-derivatklasse anført i bilaget, som er indgået mellem modparter, som udgør en del af samme koncern, og hvor den ene modpart er etableret i et tredjeland og den anden modpart er etableret i Unionen, får clearingforpligtelsen uanset stk. 1, 1a og 1b virkning:

a) den 30. juni 2022, såfremt der ikke er vedtaget nogen afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 4, som dækker OTC-derivataftalerne i bilaget til nærværende forordning og vedrører det relevante tredjeland

b) den seneste af følgende datoer, såfremt der er vedtaget en afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 4, som dækker OTC-derivataftalerne i bilaget til nærværende forordning og vedrører det relevante tredjeland:

i) 60 dage efter ikrafttrædelsen af den ækvivalensafgørelse, som er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 4, som dækker OTC-derivataftalerne i bilaget til nærværende forordning og vedrører det relevante tredjeland

ii) den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning i henhold til stk. 1.«

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For så vidt angår aftaler vedrørende en OTC-derivatklasse anført i bilaget får clearingforpligtelsen, uanset stk. 1, 1a, 1b og 2, virkning fra den 18. februar 2022, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) clearingforpligtelsen er ikke udløst senest den 18. februar 2021

b) aftalerne er nyordnet alene med det formål at udskifte den modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, med en modpart, som er etableret i en medlemsstat.«

2) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

»BILAG

OTC-rentederivatklasser omfattet af clearingforpligtelsen

Tabel 1

Basisswapklasser

Id	Type	Referenceindeks	Afviklingsvaluta	Løbetid	Afviklingsvalutatype	Optionalitet	Notional værdi type
A.1.1	Basis	Euribor	EUR	28D-50Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel

Tabel 2

Fixed-to-floating renteswapklasser

Id	Type	Referenceindeks	Afviklingsvaluta	Løbetid	Afviklingsvalutatype	Optionalitet	Notional værdi type
A.2.1	Fixed-to-floating	Euribor	EUR	28D-50Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel

Tabel 3

Klasser af forward rate agreements

Id	Type	Referenceindeks	Afviklingsvaluta	Løbetid	Afviklingsvalutatype	Optionalitet	Notional værdi type
A.3.1	FRA	Euribor	EUR	3D-3Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel

Tabel 4

Klasser af dag-til-dag indeksswaps

Id	Type	Referenceindeks	Afviklingsvaluta	Løbetid	Afviklingsvalutatype	Optionalitet	Notional værdi type
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7D-3Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel
D.4.1	OIS	EURSTR	EUR	7D-3Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel
D.4.2	OIS	SONIA	GBP	7D-50Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel
D.4.3	OIS	SOFR	USD	7D-3Å	Fælles valuta	Nej	Konstant eller variabel«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/751

af 16. maj 2022

om afvisning af at godkende aktivstoffet chlorpicrin, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 21. december 2014 indgav European Chloropicrin Group (ECG) en ansøgning til Det Forenede Kongerige (»den rapporterende medlemsstat«) om godkendelse af aktivstoffet chlorpicrin i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (2) I henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1107/2009 meddelte den rapporterende medlemsstat den 18. juni 2014 ansøgeren, de øvrige medlemsstater, Kommissionen og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (»autoriteten«), at ansøgningen kunne antages.
- (3) Dette aktivstofs virkninger for menneskers og dyrs sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1107/2009 for det anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den 12. december 2017 forelagde den rapporterende medlemsstat et udkast til en vurderingsrapport for Kommissionen og autoriteten.
- (4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i nævnte forordning fremsendte autoriteten udkastet til vurderingsrapport fra den rapporterende medlemsstat til ansøgeren og de øvrige medlemsstater og iværksatte en offentlig høring om det.
- (5) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1107/2009 anmodede autoriteten ansøgeren om at fremlægge supplerende oplysninger for medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten.
- (6) Efter Det Forenede Kongeriges meddelelse om sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union overtog Italien under peerevalueringen ansvaret for dette aktivstof som rapporterende medlemsstat i juni 2019.
- (7) Den rapporterende medlemsstats vurdering af de supplerende oplysninger blev forelagt autoriteten i form af et opdateret udkast til vurderingsrapport.
- (8) Udkastet til vurderingsrapporten blev behandlet af medlemsstaterne og autoriteten. Den 30. januar 2020 forelagde autoriteten Kommissionen sin konklusion ⁽²⁾ om risikovurderingen vedrørende chlorpicrin.
- (9) Autoriteten anførte i sin konklusion, at den på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke kunne færdiggøre risikovurderingen for forbrugere, brugere, arbejdstagere, andre tilstedeværende og beboere og identificerede potentielle problemer for grundvandet, makroorganismer og mikroorganismer i jorden samt for leddyr i jorden, der ikke er målarter.
- (10) Desuden kunne vurderingen af risiciene for vandorganismer, bier, leddyr, der lever på blade, og som ikke er målarter, regnorme og landplanter, der ikke er målarter, ikke afsluttes.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2020;18(3):6028, Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance chloropicrin. doi:10.2903/j.efsa.2020.6028.

- (11) Kommissionen opfordrede ansøgeren til at fremsætte sine bemærkninger til både autoritetens konklusion og — i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009 — til udkastet til vurderingsrapporten. Ansøgeren fremsatte sine bemærkninger, som er blevet nøje gennemgået.
- (12) Kommissionen forelagde en vurderingsrapport og et udkast til forordning om afvisning af at godkende aktivstoffet chlorpicrin for Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder den 22. oktober 2021. Kommissionen bemærkede, at de betænkeligheder, som autoriteten havde påpeget, ikke kunne fjernes, og at det derfor ikke kunne konkluderes, at godkendelseskriterierne er opfyldt.
- (13) Ved skrivelse af 18. januar 2022 trak ansøgeren sin ansøgning om godkendelse af chlorpicrin tilbage. Chlorpicrin bør derfor ikke godkendes.
- (14) Denne forordning er ikke til hinder for, at der kan indgives en ny ansøgning vedrørende godkendelse af chlorpicrin i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Afvisning af at godkende aktivstoffet

Aktivstoffet chlorpicrin godkendes ikke.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/752

af 5. april 2022

om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer for så vidt angår de eksterne revisorer for Bank of Greece

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks henstilling af 17. februar 2022 til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Bank of Greece (ECB/2022/3) ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og for de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, skal revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's styrelsesråd og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Mandatet for de nuværende eksterne revisorer for Bank of Greece, Deloitte Certified Public Accountants S.A., udløber efter revisionen for regnskabsåret 2021. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsåret 2022.
- (3) Bank of Greece har valgt Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A. som sine eksterne revisorer for regnskabsårene 2022-2026 med muligheden for at forlænge mandatet til regnskabsårene 2027 og 2028.
- (4) ECB's styrelsesråd har henstillet, at Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A. udnævnes til eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2022-2026, med muligheden for at forlænge mandatet til regnskabsårene 2027 og 2028.
- (5) I forlængelse af ECB's styrelsesråds henstilling bør Rådets afgørelse 1999/70/EF ⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 12, i afgørelse 1999/70/EF affattes således:

»12. Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A. godkendes hermed som eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2022-2026.«

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 2.3.2022, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/70/EF af 25. januar 1999 om de nationale centralbankers eksterne revisorer (EFT L 22 af 29.1.1999, s. 69).

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Europæiske Centralbank.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 2022.

På Rådets vegne

B. LE MAIRE

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2022/753**af 16. maj 2022****om ændring af afgørelse (FUSP) 2019/938 til støtte for en tillidsskabende proces, der fører til oprettelse i Mellemøsten af en zone, som er fri for kernevåben og alle andre masseødelæggelsesvåben**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 6. juni 2019 afgørelse (FUSP) 2019/938 ⁽¹⁾.
- (2) Afgørelse (FUSP) 2019/938 fastsatte en gennemførelsesperiode på 36 måneder for aktiviteterne, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, fra datoen for indgåelse af den finansieringsaftale, der er omhandlet i afgørelsens artikel 3, stk. 3.
- (3) Gennemførelsespartneren, FN's Institut for Nedrustningsforskning, har anmodet om en forlængelse på 12 måneder af nævnte gennemførelsesperiode indtil den 10. juli 2023 i betragtning af den forsinkede gennemførelse af projektaktiviteter i henhold til afgørelse (FUSP) 2019/938 som følge af virkningerne af covid-19-pandemien.
- (4) Fortsættelsen af aktiviteterne, der er omhandlet i artikel 1 i afgørelse (FUSP) 2019/938, indtil den 10. juli 2023 har ingen indvirkning med hensyn til finansielle ressourcer indtil den 10. juli 2023.
- (5) Afgørelse (FUSP) 2019/938 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 5, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2019/938 affattes således:

»2. Den udløber den 10. juli 2023.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2022.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/938 af 6. juni 2019 til støtte for en tillidsskabende proces, der fører til oprettelse i Mellemøsten af en zone, som er fri for kernevåben og alle andre masseødelæggelsesvåben (EUT L 149 af 7.6.2019, s. 63).

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2022/754**af 16. maj 2022****om ændring af afgørelse (FUSP) 2019/797 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 17. maj 2019 afgørelse (FUSP) 2019/797 ⁽¹⁾.
- (2) Afgørelse (FUSP) 2019/797 finder anvendelse indtil den 18. maj 2022. På grundlag af en gennemgang af nævnte afgørelse bør nævnte afgørelses gyldighed forlænges indtil den 18. maj 2025, og de restriktive foranstaltninger, der er fastsat deri, bør forlænges indtil den 18. maj 2023.
- (3) Afgørelse (FUSP) 2019/797 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 10 i afgørelse (FUSP) 2019/797 affattes således:

»Artikel 10

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 18. maj 2025 og overvåges løbende. Foranstaltningerne fastsat i artikel 4 og 5 finder anvendelse på de fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er opført på listen i bilaget, indtil den 18. maj 2023.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2022.

På Rådets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/797 af 17. maj 2019 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater (EUT L 129I af 17.5.2019, s. 13).

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2022/755**af 16. maj 2022****om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/740 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/740 af 7. maj 2015 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan og om ophævelse af afgørelse 2014/449/FUSP ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 7. maj 2015 afgørelse (FUSP) 2015/740.
- (2) I overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i afgørelse (FUSP) 2015/740 har Rådet taget listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, i bilag II til nævnte afgørelse op til fornyet overvejelse.
- (3) Rådet har konkluderet, at de restriktive foranstaltninger over for én person, der er opført på listen i bilag II til afgørelse (FUSP) 2015/740, bør opretholdes, og at oplysningerne om den pågældende person bør ajourføres og omnummereres.
- (4) Afgørelse (FUSP) 2015/740 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til afgørelse (FUSP) 2015/740 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2022.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/740 af 7. maj 2015 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan og om ophævelse af afgørelse 2014/449/FUSP (EUT L 117 af 8.5.2015, s. 52).

BILAG

I bilag II til afgørelse (FUSP) 2015/740 affattes tabellen således:

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse for opførelse	Dato for opførelse
»1.	Michael MAKUEI LUETH	Fødselsdato: 1947 Fødested: Bor, Sudan (nu Sydsudan) Køn: mand	<p>Michael Makuei Lueth har været minister for information og radio- og TV-virksomhed siden 2013 og beklæder fortsat denne stilling i overgangsregeringen for national enhed. Han var også offentlig talsmand for regeringens delegation i de fredsforhandlinger, som blev ført i Den Mellemstatslige Organisation for Udvikling fra 2014 til 2015 og fra 2016 til 2018.</p> <p>Makuei har hindret den politiske proces i Sydsudan, navnlig ved gennem provokerende offentlige udtalelser at hindre gennemførelsen af aftalen om en løsning på konflikten i Republikken Sydsudan (ARCSS) fra august 2015 (som i september 2018 blev erstattet af »den revitaliserede aftale om en løsning på konflikten i Republikken Sydsudan« (R-ARCSS)), ved at skabe hindringer for ARCSS' Fælles Overvågnings- og Evalueringskomité (JMEC, omdøbt til »den rekonstituerede JMEC« i henhold til R-ARCSS) samt ved at hindre oprettelse af ARCSS' midlertidige retsinstanser, hvilke også er foreskrevet i R-ARCSS. Han har desuden hindret De Forenede Nationers regionale beskyttelsesstyrkes virke.</p> <p>Makuei er også ansvarlig for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder begrænsninger af ytringsfriheden.</p>	3.2.2018«

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2022/756

af 30. september 2021

om foranstaltningerne SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Italien og regionen Sardinien til fordel for Saremar*(meddelt under nummer C(2021) 6990)***(Kun den italienske version er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til i overensstemmelse med nævnte artikler ⁽¹⁾ at fremsætte bemærkninger, under hensyntagen til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 6. august 1999 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde («TEUF») i forbindelse med støtte udbetalt på grundlag af de oprindelige kontrakter om offentlige tjenesteydelser («de oprindelige aftaler») til de seks virksomheder, som på det tidspunkt udgjorde Tirrenia-koncernen ⁽²⁾.
- (2) I undersøgelsesfasen anmodede de italienske myndigheder om, at sagen vedrørende Tirrenia-koncernen blev opdelt, således at en endelig afgørelse vedrørende kun Tirrenia di Navigazione («Tirrenia») kunne prioriteres. Denne anmodning var motiveret af de italienske myndigheders plan om at privatisere koncernen, herunder først Tirrenia, og deres hensigt om at fremskynde processen i forhold til denne virksomhed.
- (3) Kommissionen imødekom de italienske myndigheders anmodning og afsluttede med Kommissionens beslutning 2001/851/EF ⁽³⁾ den procedure, som var indledt vedrørende den støtte, der var tildelt Tirrenia. Støtte blev erklæret forenelig med forbehold af visse forpligtelser fra de italienske myndigheders side.
- (4) Ved Kommissionens beslutning 2005/163/EF ⁽⁴⁾ («beslutningen fra 2004») erklærede Kommissionen den støtte, som var ydet til andre virksomheder i Tirrenia-koncernen end Tirrenia ⁽⁵⁾, for delvist forenelig med det indre marked, delvist forenelig med forbehold af opfyldelsen af visse forpligtelser fra de italienske myndigheders side og delvist uforenelig med det indre marked. Beslutningen fra 2004 var baseret på regnskabsoplysninger, der dækkede perioden fra 1992 til 2001, og indeholdt betingelser til at sikre, at støtten var forenelig i hele gyldighedsperioden for de oprindelige aftaler (dvs. indtil 2008).
- (5) Ved dom af 4. marts 2009 i sag T-265/04, T-292/04 og T-504/04 ⁽⁶⁾ annullerede Retten beslutningen fra 2004.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 1.2.2012, s. 18, og EUT C 84 af 22.3.2013, s. 58.

⁽²⁾ EFT C 306 af 23.10.1999, s. 2. Den forhenværende Tirrenia-koncern bestod af virksomhederne Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar — Campania Regionale Marittima S.p.A., Saremar — Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar — Sicilia Regionale Marittima S.p.A. og Toremar — Toscana Regionale Marittima S.p.A.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2001/851/EF af 21. juni 2001 om Italiens statsstøtte til fordel for rederiselskabet Tirrenia di Navigazione (EFT L 318 af 4.12.2001, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2005/163/EF af 16. marts 2004 om Italiens statsstøtte til fordel for rederierne Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar og Toremar (Tirrenia-koncernen) (EUT L 53 af 26.2.2005, s. 29).

⁽⁵⁾ Navnlig Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar og Toremar.

⁽⁶⁾ Rettens dom af 4. marts 2009, Tirrenia di Navigazione mod Kommissionen, forenede sager T-265/04, T-292/04 og T-504/04, ECLI: EU:T:2009:48.

- (6) Den 5. oktober 2011 indledte Kommissionen ved Kommissionens afgørelse C(2011) 6961 (herefter »afgørelsen fra 2011«) ⁽⁷⁾ den formelle undersøgelsesprocedure med hensyn til en række foranstaltninger, som Italien havde vedtaget til fordel for virksomhederne i det tidligere Tirrenia-rederi. Undersøgelsen omfattede bl.a. de kompensationer, der var ydet Sardegna Regionale Marittima (»Saremar«) for driften af en række færgeruter fra 1. januar 2009, og en række andre foranstaltninger til fordel for denne virksomhed.
- (7) Afgørelsen fra 2011 blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de undersøgte foranstaltninger.
- (8) Den 7. november 2012 udvidede Kommissionen undersøgelsesproceduren til bl.a. at omfatte visse støtteforanstaltninger, der var ydet Saremar af regionen Sardinien. Kommissionen vedtog en ændret udgave ⁽⁸⁾ af denne afgørelse den 19. december 2012 (Kommissionens afgørelse C(2012) 9452, herefter »afgørelsen fra 2012«).
- (9) Afgørelsen fra 2012 blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁹⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de undersøgte foranstaltninger.
- (10) Ved brev af 14. maj 2013 anmodede regionen Sardinien Kommissionen om at adskille foranstaltningerne vedrørende Saremar fra den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt ved afgørelserne af 2011 og 2012, og prioritere disse foranstaltninger, navnlig i betragtning af den forestående privatisering af virksomheden.
- (11) Kommissionen imødekom de sardinske myndigheders anmodning og afsluttede ved Kommissionens afgørelse (EU) 2018/261 ⁽¹⁰⁾ (»afgørelsen fra 2014«) den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende visse foranstaltninger, som regionen Sardinien havde ydet til fordel for Saremar. Af de fem foranstaltninger, der blev vedtaget af regionen Sardinien til fordel for Saremar, blev fire vurderet i afgørelsen fra 2014 med undtagelse af projektet »Bonus Sardo — Vacanza« (jf. betragtning 29 i nærværende afgørelse).
- (12) Spanien og regionen Sardinien anlagde annullationssøgsmål vedrørende afgørelsen fra 2014 ved Retten. Retten afviste disse søgsmål ved sine domme af 6. april 2017 i sagerne T-219/14 ⁽¹¹⁾ og T-220/14 ⁽¹²⁾. Hverken Saremar eller regionen Sardinien har klaget over disse domme, som nu er endelige.
- (13) Ved afgørelse (EU) 2020/1411 ⁽¹³⁾ afsluttede Kommissionen undersøgelsen vedrørende virksomhederne i Tirrenia-koncernen, men ikke Tirrenia, for perioden 1992-2008. Kommissionen konkluderede, at den tildelte støtte til levering af cabotagesejladstjenester udgjorde eksisterende støtte, mens støtten til levering af internationale søtransporttjenester var forenelig med rammebestemmelserne fra 2011 for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (»SGEI«) (»SGEI-rammebestemmelserne fra 2011«) ⁽¹⁴⁾.
- (14) Ved afgørelse (EU) 2020/1412 ⁽¹⁵⁾ afsluttede Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende foranstaltningerne til fordel for Tirrenia og dets køber, CIN, for perioden 2009-2020.

⁽⁷⁾ EUT C 28 af 1.2.2012, s. 18.

⁽⁸⁾ Alle ændringerne vedrørte foranstaltninger til fordel for Saremar.

⁽⁹⁾ EUT C 84 af 22.3.2013, s. 58.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2018/261 af 22. januar 2014 vedrørende foranstaltningerne SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) og SA.32016 (2011/C) gennemført af regionen Sardinien til fordel for Saremar (meddelt under nummer C(2013) 9101) (EUT L 49 af 22.2.2018, s. 22).

⁽¹¹⁾ Sag T-219/14, Regione autonoma della Sardegna mod Europa-Kommissionen, ECLI:EU:T:2017:266.

⁽¹²⁾ Sag T-220/14, Saremar mod Europa-Kommissionen, ECLI:EU:T:2017:267.

⁽¹³⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1411 af 2. marts 2020 om Italiens statsstøtte C 64/99 (ex NN 68/99) til fordel for rederierne Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar og Toremar (Tirrenia-koncernen) (EUT L 332 af 12.10.2020, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2020/1412 af 2. marts 2020 vedrørende foranstaltningerne SA.32014, SA.32015 og SA.32016 (11/C) (ex 11/NN) gennemført af Italien til fordel for Tirrenia di Navigazione og dets køber, Compagnia Italiana di Navigazione (EUT L 332 af 12.10.2020, s. 45).

- (15) Ved sin afgørelse (EU) 2021/4268 ⁽¹⁶⁾ og (EU) 2021/4271 ⁽¹⁷⁾ afsluttede Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende foranstaltningerne til fordel for Siremar og Toremar og deres købere, for perioden 2009 og frem.
- (16) Denne afgørelse vedrører kun foranstaltninger til fordel for Saremar, der er udpeget i afgørelsen fra 2011 og afgørelsen fra 2012, og som ikke var omfattet af afgørelsen fra 2014, jf. betragtning 28 og 29. Kommissionen vil behandle alle de resterende foranstaltninger, der er omfattet af afgørelsen fra 2011 og afgørelsen fra 2012, under sagsnumrene SA.32014, SA.32015 og SA.32016 i særskilte afgørelser. Alle disse resterende foranstaltninger vedrører navnlig de øvrige virksomheder i den tidligere Tirrenia-koncern (dvs. Caremar og Laziomar).

2. BAGGRUND OG BESKRIVELSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER GENSTAND FOR UNDERSØGELSE

2.1. Baggrund

2.1.1. De oprindelige aftaler

- (17) Tirrenia-koncernen var oprindeligt ejet af den italienske stat gennem virksomheden Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A. (»Fintecna«) ⁽¹⁸⁾ og omfattede seks virksomheder: Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar og Toremar. Disse virksomheder leverede søtransporttjenester i henhold til særskilte kontrakter om levering af offentlige tjenesteydelser indgået med den italienske stat i 1991, som var gældende i 20 år i perioden fra januar 1989 til december 2008. Fintecna ejede 100 % af aktiekapitalen i Tirrenia. Tirrenia var enejer af Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar og Toremar (samlet kaldet »de regionale virksomheder«). Adriatica, som tidligere drev en række ruter mellem Italien og Albanien, Kroatien, Grækenland og Montenegro, blev fusioneret med Tirrenia i 2004.
- (18) Disse oprindelige aftaler havde til formål at sikre, at et stort antal søtransporttjenester var regelmæssige og pålidelige, hvoraf de fleste forbandt det italienske fastland med Sicilien, Sardinien og andre mindre italienske øer. Med henblik herpå ydede den italienske stat økonomisk støtte i form af tilskud, der blev betalt direkte til hver af virksomhederne i Tirrenia-koncernen.
- (19) Saremar drev visse rent lokale cabotageruter mellem Sardinien og øerne mod nordøst og sydvest samt en international forbindelse til Korsika i henhold til den oprindelige aftale med staten.

2.1.2. Forlængelsen af de oprindelige aftaler

- (20) De oprindelige aftaler, herunder den, der fandt anvendelse på Saremar, blev forlænget tre gange.
- (21) For det første fastsatte artikel 26 i lovdekret nr. 207 af 30. december 2008, som blev omsat til lov nr. 14 af 27. februar 2009, en forlængelse af de oprindelige aftaler, som oprindeligt skulle udløbe den 31. december 2008, til den 31. december 2009.
- (22) For det andet blev det ved artikel 19b i lovdekret nr. 135 af 25. september 2009 (»lovdekret 135/2009«), som blev omsat til lov nr. 166 af 20. november 2009 (»loven af 2009«), bestemt, at aktiebeholdningen i de regionale virksomheder (bortset fra Siremar) med henblik på privatiseringen af Tirrenia-koncernen ville blive overdraget af moderselskabet Tirrenia som følger:
- Caremar til regionen Campanien. Efterfølgende overførte regionen Campanien driften af transportforbindelserne til Pontino-øhavet til regionen Lazio (hvorved Laziomar blev etableret) ⁽¹⁹⁾.
 - Saremar til regionen Sardinien

⁽¹⁶⁾ Endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁷⁾ Endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁸⁾ Fintecna er fuldt ejet af det italienske økonomi- og finansministerium og er specialiseret i håndtering af aktiebeholdnings- og privatiseringsprocesser samt håndtering af projekter vedrørende rationalisering og omstrukturering af virksomheder, der befinder sig i industrielle, finansielle eller organisatoriske vanskeligheder.

⁽¹⁹⁾ Denne overdragelse blev formaliseret den 1. juni 2011.

c) Toremar til regionen Toscana.

- (23) I henhold til loven af 2009 skulle der indgås nye aftaler mellem den italienske stat og Tirrenia og Siremar inden den 31. december 2009. De regionale tjenester ville ligeledes blive omfattet af nye kontrakter om offentlige tjenesteydelser, der skulle indgås mellem Saremar, Toremar og Caremar og de regionale myndigheder inden den 31. december 2009 (Sardinien og Toscana) og inden den 28. februar 2010 (Campanien og Lazio). De nye konventioner eller kontrakter om offentlige tjenesteydelser ville i fællesskab blive sendt i udbud af virksomhederne selv. De nye ejere af hver af disse virksomheder ville derefter underskrive den pågældende aftale eller offentlige tjenesteydelseskontrakt ⁽²⁰⁾.
- (24) I denne forbindelse blev de oprindelige aftaler (herunder aftalen vedrørende Saremar) forlænget fra den 1. januar 2010 til den 30. september 2010 ved loven af 2009.
- (25) Endelig blev der ved lov nr. 163 af 1. oktober 2010, som omsatte lovdekret nr. 125 af 5. august 2010 (»loven af 2010«), fastlagt en yderligere forlængelse af de oprindelige aftaler (herunder aftalen vedrørende Saremar) fra den 1. oktober 2010 og indtil afslutningen af privatiseringen af Tirrenia og Siremar.

2.1.3. Gennemførelsen af afgørelsen fra 2014

- (26) Ved afgørelsen fra 2014 erklærede Kommissionen, at to støtteforanstaltninger til fordel for Saremar var uforenelige med det indre marked, mens to andre foranstaltninger ikke udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. I denne forbindelse krævede Kommissionen tilbagebetaling af:
- a) 10 mio. EUR i kompensation, der blev udbetalt til Saremar for driften af yderligere to ruter mellem Sardinien og fastlandet
 - b) en planlagt rekapitalisering på 6 099 961 EUR (hvoraf 824 309,69 EUR allerede var blevet udbetalt til Saremar).
- (27) Italien har gennemført afgørelsen fra 2014, selv om visse procedurer stadig verserer på tidspunktet for vedtagelsen af nærværende afgørelse. Det gælder især:
- a) Ved brev af 10. april 2015 meddelte de italienske myndigheder, at Tribunale di Cagliari den 15. januar 2015 havde besluttet, at Saremar ville blive omfattet af *concordato preventivo*-proceduren. Formålet med proceduren var at sælge alle Saremars aktiver og fyldestgøre kreditorerne, hvor Saremars forretningsaktiviteter skulle ophøre efter en bestemt dato (oprindeligt fastsat til den 31. december 2015). Statsstøttefordringerne var blevet registreret med en passende rangorden og omfattede tilbagebetalingsrenter på 11 131 231,60 EUR, der var påløbet indtil den 1. juli 2014. Sidstnævnte er den dato, hvor Saremar anmodede om at være omfattet af *concordato preventivo*-proceduren, som i henhold til italiensk ret standser påløb af renter ⁽²¹⁾.
 - b) Ved brev af 28. oktober 2015 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at salget af Saremars skibe og overdragelsen af Saremars forpligtelser til offentlig tjenesteydelse skulle udbydes særskilt. De fremsendte ligeledes det dekret, der blev udstedt af Tribunale di Cagliari den 22. juli 2015, og som validerede *concordato preventivo* (den såkaldte »omologazione«), og meddelte Kommissionen, at der var modtaget otte interessetilkendegivelser vedrørende Saremars skibe. Ved brev af 21. januar 2016 bekræftede de italienske myndigheder, at Saremar kun ville fortsætte driften indtil den 31. marts 2016. De oplyste også, at Saremars skibe var blevet solgt til virksomheden Delcoservizi Srl (herefter »Delcoservizi«), idet den faktiske overdragelse skulle finde sted den 30. april 2016, at proceduren for tildeling af kontrakten om offentlige tjenesteydelser stadig var i gang, og at der var modtaget to interessetilkendegivelser.
 - c) Ved brev af 19. maj 2016 meddelte de italienske myndigheder, at kontrakten om offentlige tjenesteydelser var blevet tildelt Delcomar Srl (»Delcomar«). Den 31. marts 2016 indstillede Saremar derfor driften af alle søtransportruter, og siden den 1. april 2016 har Delcomar drevet den offentlige tjenesteydelse. De italienske myndigheder oplyste også Kommissionen om, at Sardinien regionalråd efter overdragelsen af Saremars aktiver, som også havde fundet sted den 31. marts 2016, traf afgørelse om likvidation af Saremar ved beslutning nr. 24/23 af 22. april 2016. I denne afgørelse bemærkede regionalrådet, at eftersom Saremar havde indstillet alle sine aktiviteter den 31. marts 2016, havde virksomheden ikke længere et formål, og det skulle derfor likvideres, og regionen udpegede en ny likvidator.

⁽²⁰⁾ Artikel 19b, stk. 10, i lovdekret 135/2009.

⁽²¹⁾ Se punkt 130 og 133 i Kommissionens meddelelse om tilbagebetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, C 247/1 af 23.7.2019.

- d) Ved brev af 20. juli 2016 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at der på grundlag af de midler, der var modtaget fra likvidationen af Saremars aktiver og listen over anmeldte krav, kun kunne overføres 4 452 226,42 EUR til statsstøttefordringerne (ca. 40 % af de skyldige beløb). Desuden bekræftede de, at Saremar afskedigede alt sit personale, at virksomheden ville blive slettet fra selskabsregistret, når dens likvidation var afsluttet, og at der ikke var nogen forbindelse af nogen art mellem sælgeren (Saremar) og køberen (Delcoservizi) af aktiverne. Endelig fremlagde de italienske myndigheder ved brev af 17. juli 2017 dokumentation for, at likvidatorerne for Saremar havde betalt 4 452 226,42 EUR til regionen.

2.2. Foranstaltninger, der var omfattet af afgørelserne fra 2011 og 2012

- (28) Følgende foranstaltninger er blevet vurderet som led i den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt ved afgørelserne fra 2011 og 2012:
- 1) kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse under forlængelsen af de oprindelige aftaler (foranstaltning 1)
 - 2) ulovlig forlængelse af redningsstøtte til Tirrenia og Siremar (foranstaltning 2)
 - 3) privatiseringen af virksomhederne i den forhenværende Tirrenia-koncern ⁽²²⁾ (foranstaltning 3)
 - 4) kompensation betalt for driften af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse under de fremtidige aftaler/kontrakter om offentlige tjenesteydelser (foranstaltning 4)
 - 5) fortrinsretten ved allokering af kajpladser (foranstaltning 5)
 - 6) de foranstaltninger, der er fastsat ved loven af 2010 (foranstaltning 6)
 - 7) fem yderligere tiltag vedtaget af regionen Sardinien til fordel for Saremar (foranstaltning 7).
- (29) Ved sin afgørelse fra 2014 afsluttede Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende fire af de fem foranstaltninger, som regionen Sardinien havde vedtaget til fordel for Saremar, der er benævnt som foranstaltning 7 ovenfor. Den drog imidlertid ingen konklusion om en femte foranstaltning: »Bonus Sardo — Vacanza«-projektet ⁽²³⁾. For Saremars vedkommende har Kommissionen derfor endnu ikke taget stilling til foreneligheden af foranstaltning 1, 3, 4, 5, 6 og »Bonus Sardo — Vacanza«-projektet med det indre marked.

3. LIKVIDATION AF STØTTEMODTAGEREN OG MANGLENDE ØKONOMISK KONTINUITET

- (30) Kommissionen minder om, at Kommissionens ordning med forudgående kontrol af nye støtteforanstaltninger, jf. artikel 108, stk. 3, i TEUF, har til formål at undgå, at der ydes støtte, der er uforenelig med det indre marked ⁽²⁴⁾. Med hensyn til tilbagebetaling af uforenelig støtte fremgår det af Domstolens faste praksis, at Kommissionens beføjelse til at pålægge medlemsstaterne at tilbagebetale støtte, som Kommissionen anser for uforenelig med det indre marked, har til formål at fjerne den konkurrenceforvridning, der er forårsaget af den konkurrencefordel, som støttemodtageren har nydt godt af, og således genoprette den situation, der forelå, før støtten blev udbetalt ⁽²⁵⁾. Hvis en virksomhed ikke kan tilbagebetale støtten, kræver gennemførelsen af tilbagebetalingen, at den pågældende medlemsstat fremkalder afvikling af virksomheden ⁽²⁶⁾, dvs. at den ophører med sine aktiviteter og afhænder sine aktiver på markedsvilkår.
- (31) Med andre ord er det primære formål med statsstøttekontrollen at forhindre tildeling af uforenelig statsstøtte. Hvis konkurrencen på det indre marked dermed fordrejes som følge af udbetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, skal det derfor sikres, at den situation, der gik forud for denne konkurrenceforvridning, genoprettes gennem likvidation af støttemodtageren, om nødvendigt.

⁽²²⁾ Dette omfatter CIN's udskudte betaling af en del af købsprisen for erhvervelsen af forretningsdelen Tirrenia og en række påståede yderligere støtteforanstaltninger i forbindelse med privatiseringen af forretningsdelen Siremar (f.eks. modgaranti og kapitalforhøjelse fra staten til CdI).

⁽²³⁾ Det fremgik af afgørelsen fra 2014, at dette projekt ville blive vurderet i en særskilt afgørelse.

⁽²⁴⁾ Domstolens dom af 3. marts 2020, Vodafone Magyarorszá, C-75/18, ECLI:EU:C:2020:139, præmis 19.

⁽²⁵⁾ Domstolens dom af 11. december 2012, Kommissionen mod Spanien (Magefesa II), C-610/10, ECLI:EU:C:2012:781, præmis 105.

⁽²⁶⁾ Domstolens dom af 17. januar 2018, Kommissionen mod Grækenland (United Textiles), C-363/16, ECLI:EU:C:2018:12, præmis 36.

- (32) På denne baggrund bemærker Kommissionen, at de verserende foranstaltninger angivet i betragtning 28 og 29 henviser enten til Saremar, der nu er under likvidation (foranstaltning 1 og »Bonus Sardo — Vacanza«), Saremars efterfølgere efter dets privatisering (foranstaltning 3 og 4) eller begge (foranstaltning 5 og 6). Privatiseringen af Saremar fandt imidlertid ikke sted som beskrevet og foreløbigt vurderet i betragtning 149 og 150, 238-246, 305 og 306 i afgørelsen fra 2012. I stedet blev Saremar likvideret, og dets aktiver og kontrakten om offentlig tjenesteydelse blev udbudt ved særskilte udbud.
- (33) I henhold til italiensk ret ⁽²⁷⁾ sælges en virksomheds aktiver, når der indledes likvidation heraf, og provenuet fra salget overføres til kreditorerne i henhold til rangordningen af deres fordringer i listen over anmeldte krav. På denne baggrund skal Kommissionen først fastslå, om det stadig tjener noget formål at fortsætte undersøgelsen af Saremar. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den afgøre, om der kan være økonomisk kontinuitet mellem Saremar og andre virksomheder på grundlag af Domstolens retspraksis.
- (34) Med hensyn til Saremar bemærker Kommissionen for det første, at Saremar den 15. januar 2015 efter afgørelsen fra 2014 indledte *concordato preventivo*, og at der blev udpeget en likvidator. I henhold til italiensk ret er *concordato preventivo* en procedure, der normalt har til formål at sikre videreførelse af forretningsaktiviteter. Kommissionen bemærker imidlertid, at virksomheden i dette tilfælde blev optaget i en *concordato preventivo con cessione dei beni*, dvs. en likvidationsprocedure, der var aftalt med kreditorerne, med henblik på salg af virksomhedens aktiver og indstilling af dens aktiviteter med kun en midlertidig videreførelse af aktiviteterne. Denne procedure overvåges af en dommer, som skal godkende aftalen mellem kreditorerne. I denne sag bemærker Kommissionen, at Tribunale di Cagliari den 22. juli 2015 godkendte aftalen mellem Saremars kreditorer med videreførelse af aktiviteterne indtil den 31. december 2015 (jf. betragtning 27). Kommissionen mener derfor, at den valgte procedure allerede indebar, at Saremar ville forlade markedet i slutningen af proceduren.
- (35) Kommissionen bemærker således, at Saremar indstillede alle sine økonomiske aktiviteter den 31. marts 2016 (jf. betragtning 27), herunder sine færgeforbindelser på ruter, der drives på grundlag af en kontrakt om offentlige tjenesteydelser. Kontrakten om offentlige tjenesteydelser blev herefter overdraget til Delcomar. Parallelt hermed blev dets skibe solgt til virksomheden Delcoservizi. Efter salget af Saremars aktiver traf regionalrådet på Sardinien den 22. april 2016 afgørelse om likvidation af Saremar ved afgørelse nr. 24/23.
- (36) Italien gennemførte desuden afgørelsen fra 2014 korrekt, om end med en forsinkelse. Statsstøttefordringerne på 10 824 309,69 EUR inklusive tilbagebetalingsrenter blev behørigt registreret i listen over anmeldte krav for virksomheden. Af dette beløb kunne kun ca. 4,4 mio. EUR udbetales til Italien efter salget af Saremars aktiver. Da insolvensbehandlingen af Saremar imidlertid førte til virksomhedens likvidation, og den ikke længere driver virksomhed ⁽²⁸⁾, afsluttede Kommissionen tilbagebetalingsproceduren midlertidigt ved brev af 13. september 2017, der blev sendt til Italien.
- (37) På baggrund af ovenstående bemærker Kommissionen, at Saremar ikke har drevet nogen økonomisk aktivitet i over fem år, at dets aktiver er blevet solgt, at dets medarbejdere er blevet afskediget, og at det vil blive slettet fra selskabsregistret, når likvidationsproceduren er afsluttet. Enhver mulig konkurrenceforvridning eller påvirkning af samhandelen af de i betragtning 28 og 29 omhandlede foranstaltninger ophørte, da Saremar indstillede sine aktiviteter. Desuden blev tilbagebetalingsfordringer fra afgørelsen fra 2014 allerede delvist opfyldt (for ca. 40 % af det skyldige beløb henvises til betragtning 27 og 36).
- (38) På denne baggrund bemærker Kommissionen, at begge formål med statsstøttekontrollen og ovennævnte tilbagebetaling — dvs. at forhindre tildeling af uforenelig statsstøtte og sikre genopretning af situationen forud for konkurrenceforvridningen som følge af statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — allerede er opfyldt. Saremar er nemlig ikke længere en økonomisk aktør, der er aktiv på markedet, og virksomheden er allerede under likvidation, og statsstøttefordringer kan kun delvist efterkommes efter salget af Saremars aktiver på grund af utilstrækkelige midler. Derfor tjener fortsættelsen af undersøgelsen vedrørende Saremar ikke noget formål.

⁽²⁷⁾ Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267, som ændret (den såkaldte »Legge Fallimentare«).

⁽²⁸⁾ Jf. punkt 129 i Kommissionens meddelelse om tilbagebetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, C 247/1 af 23.7.2019.

- (39) Med hensyn til spørgsmålet om potentiel økonomisk kontinuitet mellem Saremar og dets efterfølgere kan følgende faktorer ifølge retspraksis tages i betragtning: overførelsens genstand (aktiver og passiver, personalets forbliven, bundlede aktiver osv.), overførelsens pris, identiteten af den overtagende virksomheds og den oprindelige virksomheds aktionærer eller ejere, tidspunktet for overførslen (efter undersøgelsens iværksættelse, procedurernes iværksættelse eller den endelige beslutning) og transaktionens økonomiske følgerigtighed ⁽²⁹⁾.
- (40) På denne baggrund bemærker Kommissionen, at den som led i tilbagebetalingsproceduren for gennemførelsen af afgørelsen fra 2014 allerede har vurderet, om forpligtelsen til at tilbagebetale støtten ydet til Saremar bør udvides til at omfatte andre virksomheder, som støttemodtagerens aktiver eller aktiviteter kan være blevet overført til. I forbindelse med denne tilbagebetalingsprocedure accepterede Kommissionen, at tilbagebetalingsforpligtelsen udelukkende ville være rettet mod Saremar, idet den udelukkede, at der forelå økonomisk kontinuitet med Delcomar eller Delcoservizi (herefter samlet kaldet »efterfølgerne«), af følgende grunde:
- a) Driften af færgef forbindelser på ruter på grundlag af en kontrakt om offentlige tjenesteydelser og skibene blev tildelt gennem to særskilte, gennemsigtige, offentlige og ikke-diskriminerende udbud.
 - b) Saremars arbejdsstyrke blev afskediget og kun delvist genansat af efterfølgerne ⁽³⁰⁾.
 - c) Efterfølgerne er private operatører, mens Saremar ejes 100 % af regionen Sardinien, hvorfor der ikke kunne etableres nogen forbindelse mellem sælgeren og køberen af aktiverne.
 - d) De beslutninger om investering eller bud, der træffes af efterfølgerne, er markedsbeslutninger.
- (41) Siden den foreløbige afslutning af tilbagebetalingssagen er Kommissionen ikke kommet i besiddelse af oplysninger, der ændrer dens holdning til dette spørgsmål. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det derfor udelukkes, at der er økonomisk kontinuitet mellem Saremar og enten Delcomar eller Delcoservizi eller begge. Kommissionen vil stadig følge op på likvidationen af Saremar, indtil det slettes fra handelsregistret. Kun dette vil gøre det muligt at afslutte tilbagebetalingsproceduren endeligt i forbindelse med afgørelsen af 2014 ⁽³¹⁾.
- (42) I betragtning af likvidationen af Saremar og den manglende økonomiske kontinuitet med dets efterfølgere tjener den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende de endnu ikke gennemførte foranstaltninger til fordel for Saremar eller dets efterfølgere — der blev indledt i henhold til artikel 108, stk. 2, første afsnit, i TEUF — ikke længere noget formål.
- (43) Denne afgørelse berører eller foregriber ikke andre spørgsmål, der er omfattet af afgørelserne fra 2011 og 2012 ⁽³²⁾, eller som Kommissionen underrettes om af interesserede parter i løbet af den undersøgelse, der blev indledt ved disse afgørelser.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den procedure, der blev indledt den 5. oktober 2011 i henhold til artikel 108, stk. 2, første afsnit, i TEUF og forlænget den 19. december 2012 vedrørende Saremar og dens efterfølgere, afsluttes hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

⁽²⁹⁾ Sag T-121/15, Fortischem a.s. mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2019:684, præmis 208.

⁽³⁰⁾ På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over, ville mindre end 20 % af Saremars arbejdsstyrke være blevet genansat af Delcomar.

⁽³¹⁾ Jf. punkt 136-140 i Kommissionens meddelelse om tilbagebetaling af ulovlig og uforenelig statsstøtte, C 247/1 af 23.7.2019.

⁽³²⁾ Se betragtning 6 og 8 til denne afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2021.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/757

af 11. maj 2022

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 for så vidt angår harmoniserede standarder for kvalitetsledelsessystemer, sterilisation og anvendelse af risikoledeelse i forbindelse med medicinsk udstyr

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745⁽²⁾ formodes udstyr, der er i overensstemmelse med de relevante harmoniserede standarder eller relevante dele af disse standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, at være i overensstemmelse med de krav i nævnte forordning, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf.
- (2) Forordning (EU) 2017/745 erstattede Rådets direktiv 90/385/EØF⁽³⁾ og 93/42/EØF⁽⁴⁾ fra den 26. maj 2021.
- (3) Ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 2406⁽⁵⁾ anmodede Kommissionen Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) om en revision af eksisterende harmoniserede standarder for medicinsk udstyr, der er udarbejdet til støtte for direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF, og om udarbejdelse af nye harmoniserede standarder til støtte for forordning (EU) 2017/745.
- (4) På baggrund af anmodningen i gennemførelsesafgørelse C(2021) 2406 reviderede CEN og Cenelec de harmoniserede standarder EN 285:2015 og EN ISO 14971:2019, hvis referencer ikke er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, med henblik på at tage hensyn til den seneste tekniske og videnskabelige udvikling og tilpasse dem til kravene i forordning (EU) 2017/745. Dette førte til vedtagelsen af den reviderede harmoniserede standard EN 285:2015+A1:2021 om sterilisation og ændringen EN ISO 14971:2019/A11:2021 til harmoniseret standard EN ISO 14971:2019 om anvendelse af risikoledeelse i forbindelse med medicinsk udstyr.
- (5) Kommissionen har sammen med CEN og Cenelec vurderet, om de harmoniserede standarder EN 285:2015+A1:2021 og EN ISO 14971:2019, som ændret ved EN ISO 14971:2019/A11:2021, er i overensstemmelse med anmodningen i gennemførelsesafgørelse C(2021) 2406.
- (6) De harmoniserede standarder EN 285:2015+A1:2021 og EN ISO 14971:2019, som ændret ved EN ISO 14971:2019/A11:2021, opfylder de krav, som de har til formål at dække, og som er fastsat i forordning (EU) 2017/745. Referencerne for de harmoniserede standarder EN 285:2015+A1:2021 og EN ISO 14971:2019 og ændringer heraf bør derfor offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr (EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr (EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Commission Implementing Decision C(2021) 2406 of 14 April 2021 on a standardisation request to the European Committee for Standardization and the European Committee for Electrotechnical Standardization as regards medical devices in support of Regulation (EU) 2017/745 of the European Parliament and of the Council and in vitro diagnostic medical devices in support of Regulation (EU) 2017/746 of the European Parliament and of the Council (foreligger ikke på dansk).

- (7) I bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 ⁽⁹⁾ er der opført referencer for harmoniserede standarder, der er udarbejdet til støtte for forordning (EU) 2017/745.
- (8) For at sikre, at referencerne for harmoniserede standarder, der er udarbejdet til støtte for forordning (EU) 2017/745, er angivet i én retsakt, bør referencerne for de harmoniserede standarder EN 285:2015+A1:2021 og EN ISO 14971:2019 og for dens ændring, medtages i gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182.
- (9) Referencerne for harmoniseret standard EN ISO 13485:2016 om kvalitetsledelsessystemer og dens ændring EN ISO 13485:2016/A11:2021 er offentliggjort ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182. Denne offentliggørelse indeholder imidlertid ikke referencen for rettelsesbladet til denne standard, EN ISO 13485:2016/AC:2018. Rettelsesbladet korrigerer kun formelle aspekter af det europæiske forord og af informationsbilagene, uden at det berører substansen i den harmoniserede standard. Harmoniseret standard EN ISO 13485:2016, som ændret ved EN ISO 13485:2016/A11:2021 og korrigeret ved EN ISO 13485:2016/AC:2018, opfylder de krav, som den har til formål at dække, og som er fastsat i forordning (EU) 2017/745. For at sikre, at de korrektioner, der er foretaget ved EN ISO 13485:2016/AC:2018, finder anvendelse med henblik på formodningen om overensstemmelse med de relevante krav i forordning (EU) 2017/745, er det nødvendigt at medtage referencen for dette rettelsesblad i gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182. Af hensyn til retssikkerheden bør referencen for rettelsesblad EN ISO 13485:2016/AC:2018 offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* med tilbagevirkende kraft.
- (10) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 bør derfor ændres.
- (11) Overholdelsen af en harmoniseret standard medfører en formodning om overholdelse af de relevante væsentlige krav i Unionens harmoniseringslovgivning fra datoen for offentliggørelsen af referencen for en sådan standard i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne afgørelse bør derfor træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Punkt 1 i bilaget anvendes fra den 5. januar 2022.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 af 16. juli 2021 om harmoniserede standarder for medicinsk udstyr, der er udarbejdet til støtte for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 (EUT L 256 af 19.7.2021, s. 100).

BILAG

I bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1182 foretages følgende ændringer:

1) Nr. 10 affattes således:

Nr.	Reference for standarden
»10.	EN ISO 13485:2016 Medicinsk udstyr — Kvalitetsledelsessystemer — Krav angående opfyldelse af lovmæssige formål (ISO 13485:2016) EN ISO 13485:2016/AC:2018 EN ISO 13485:2016/A11:2021«.

2) Følgende rækker tilføjes:

Nr.	Reference for standarden
»15.	EN 285:2015+A1:2021 Sterilisation — Dampsterilisatorer — Store sterilisatorer
16.	EN ISO 14971:2019 Medicinsk udstyr — Anvendelse af risikoledeelse i forbindelse med medicinsk udstyr (ISO 14971:2019) EN ISO 14971:2019/A11:2021«.

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2022/758

af 27. april 2022

om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager («strategiske retssager mod offentligt engagement»)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal.
- (2) I artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv. I Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») fastsættes bl.a. retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), ytrings- og informationsfrihed, som omfatter respekt for mediefrihed og mediernes pluralisme (artikel 11), og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47).
- (3) Retten til ytrings- og informationsfrihed, som er fastsat i chartrets artikel 11, omfatter meningsfrihed og frihed til at modtage eller meddele oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til landegrænser. Selv om dette ikke er en absolut rettighed, skal enhver begrænsning være fastlagt i lovgivningen og respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold, og begrænsningerne kan kun indføres, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder (chartrets artikel 52, stk. 1).
- (4) I overensstemmelse med chartrets artikel 52, stk. 3, og forklaringerne til chartret bør chartrets artikel 11 have samme betydning og omfang som artikel 10 om ytrings- og informationsfrihed i den europæiske menneskerettighedskonvention som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10 beskytter ytrings- og informationsfriheden. Inden for anvendelsesområdet af den europæiske menneskerettighedskonvention skal alle former for restriktioner være foreskrevet ved lov, nødvendige i et demokratisk samfund og indført til forfølgelse af de legitime mål, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10, stk. 2.
- (5) Den europæiske menneskerettighedskonvention fastlægger også en positiv forpligtelse for de kontraherende stater til at sikre mediefriheden og mediernes pluralisme og at tilvejebringe et gunstigt miljø for deltagelse i den offentlige debat ⁽¹⁾. I Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis fastslås det yderligere, at ytringsfriheden er et af de væsentligste fundament for et demokratisk samfund og ikke kun gælder for oplysninger eller tanker, som modtages positivt eller anses for at være harmløse eller ligeGYldige, men tillige sådanne, som kan fornærme, chokere eller

⁽¹⁾ Se f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 14. september 2010, Dink mod Tyrkiet (sag nr. 2668/07, 6102/08, 30079/08, 7072/09 og 7124/09), præmis 137. Se ligeledes følgende fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols forskningsafdeling vedrørende de positive forpligtelser i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10: https://www.echr.coe.int/documents/research_report_article_10_eng.pdf.

forstyrre staten eller en hvilken som helst del af befolkningen (?). Det er yderligere blevet præciseret, at »det i et demokratisk samfund må være en forudsætning, at selv små og uformelle kampagnegrupper kan gennemføre deres aktiviteter på en effektiv måde« og »at der er en betydelig offentlig interesse i at gøre det muligt for sådanne grupper og personer uden for mainstream at bidrage til den offentlige debat ved udbrede information og tanker om spørgsmål af almen offentlig interesse« (?).

- (6) Journalister spiller en vigtig rolle med hensyn til at muliggøre offentlig debat i forbindelse med formidlingen og modtagelsen af information, meninger og idéer (?). Det er afgørende, at de får det nødvendige rum til at kunne bidrage til en åben, fri og fair debat og til at imødegå desinformation og anden manipulerende indblanding i debatten, herunder fra aktører fra tredjelande. Journalister bør være i stand til at udføre deres aktiviteter effektivt for at sikre, at borgerne har adgang til en mangfoldighed af synspunkter i de europæiske demokratier.
- (7) Menneskerettighedsforkæmpere spiller også en vigtig rolle i europæiske demokratier, navnlig med hensyn til at sikre grundlæggende rettigheder, demokratiske værdier, social inklusion, miljøbeskyttelse og retsstaten. De bør kunne deltage aktivt i det offentlige liv og give udtryk for deres holdninger i politiske spørgsmål og i beslutningsprocesser uden frygt for intimidering. Menneskerettighedsforkæmpere er enkeltpersoner eller organisationer, der forsvarer grundlæggende rettigheder og en række andre rettigheder, herunder miljø- og klimarettigheder, kvinders rettigheder, LGBTIQ-rettigheder, rettigheder for personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund, arbejdsrettigheder og religionsfrihed.
- (8) Et sundt og velfungerende demokrati kræver, at folk kan deltage aktivt i den offentlige debat. For at sikre meningsfuld deltagelse bør folk have adgang til pålidelige oplysninger, som gør det muligt for dem at danne deres egne meninger og udvise selvstændig dømmekraft i et offentligt rum, hvor forskellige synspunkter kan udtrykkes frit.
- (9) For skabe et sådant miljø er det vigtigt at beskytte journalister og menneskerettighedsforkæmpere mod åbenbart grundløse og urimelige retssager mod offentligt engagement (almindeligt kendt som »strategic lawsuit against public participation« eller »SLAPP«). Disse retssager er enten åbenbart grundløse eller helt eller delvist grundløse sager, som indeholder elementer af misbrug, der begrundes antagelsen om, at hovedformålet med retssagen er at forhindre, begrænse eller straffe offentligt engagement. Et tegn på et sådant misbrug er den uforholdsmæssige, overdrevne eller urimelige karakter af søgsmålet eller en del heraf, eksistensen af flere sager, som sagsøger har anlagt i forbindelse med lignende omstændigheder, eller intimidering, chikane eller trusler fra sagsøgers eller dennes repræsentanters side forud for indledningen af åbenbart grundløse eller urimelige retssager. Disse sager udgør et misbrug af retssager og pålægger domstolene unødvendige byrder, da deres formål ikke er retslig prøvelse af en sag, men at chikanere og bringe sagsøgte til tavshed. Langvarige retssager skaber byrder for de nationale retssystemer.
- (10) Åbenbart grundløse og urimelige retssager mod offentligt engagement kan komme til udtryk i mange forskellige former for retligt misbrug, hovedsagelig i civil- og strafferetlige sager, men også i forvaltningsretlige sager, og kan have forskellig baggrund.

(?) Se Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 7. december 1976, Handyside mod Det Forenede Kongerige (sag nr. 5493/72), præmis 49.

(?) Se Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 15. februar 2005, Steel og Morris mod Det Forenede Kongerige (sag nr. 68416/01), præmis 89.

(?) I henstilling CM/Rec(2022)4 fra Europarådets Ministerkomité om fremme af et gunstigt miljø for kvalitetsjournalistik i den digitale tidsalder hedder det, at »... kvalitetsjournalistik, som bygger på standarder for faglig etik og samtidig antager forskellige former alt efter geografisk, juridisk og samfundsmæssig kontekst, forfølger det dobbelte mål at fungere som offentlig vagthund i demokratiske samfund og bidrage til offentlighedens bevidstgørelse og oplysning« https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0. Resolution 2213 (2018) om journalisters status i Europa vedtaget af Europarådets Parlamentariske Forsamling henviser for så vidt angår professionelle journalister til »en mission, der har til formål så ansvarligt og objektivt som muligt at levere information til offentligheden om generelle eller specialiserede emner« https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0.

- (11) Sådanne retssager indledes ofte af magtfulde enkeltpersoner eller enheder (f.eks. lobbygrupper, selskaber og statslige organer) i et forsøg på at lukke ned for den offentlige debat. Der er ofte en ulige magtbalance mellem parterne, hvor sagsøgeren indtager en stærkere stilling end sagsøgte, f.eks. økonomisk eller politisk. Selv om en ulige magtbalance ikke er en nødvendig del af åbenbart grundløse eller urimelige retssager, øger dens tilstedeværelse i betydelig grad de skadelige og afdæmpende virkninger, som retssager mod offentligt engagement har.
- (12) Åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement kan især have en negativ indvirkning på journalisters og menneskerettighedsforkæmpers troværdighed og omdømme og udtømme deres finansielle og andre ressourcer. De kan have negative psykologiske konsekvenser for deres mål og målenes familiemedlemmer. Åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement udgør en fare for de aktiviteter, som journalister og menneskerettighedsforkæmpere udfører. Sådanne retssager kan føre til, at offentliggørelsen af oplysninger om en sag af almen interesse forsinkes eller helt forhindres. At sådanne retssager finder sted kan have en mere generel afskrækkende virkning på især journalisters og menneskerettighedsforkæmpers arbejde, idet sagerne bidrager til selvcensur på grund af en forventning om mulige fremtidige retssager, hvilket fører til en fattigere offentlig debat til skade for samfundet som helhed. Sagens varighed, det finansielle pres og truslen om strafferetlige sanktioner er effektive redskaber til at intimidere og lukke munden på kritiske røster.
- (13) Dem, der bliver mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, har ofte flere sagsanlæg mod sig samtidig og i flere forskellige jurisdiktioner. Retssager anlagt i en medlemsstats retssystem mod en person med bopæl i en anden medlemsstat er normalt mere komplekse og dyre for sagsøgte. Sagsøgere i åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement kan også anvende processuelle redskaber til forlænge varigheden af og omkostningerne ved retssagen og indbringe sager i en jurisdiktion, som de anser for at være gunstig for deres sag, snarere end for den ret, der er bedst egnet til at behandle sagen.
- (14) Anvendelsen af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement er stigende i Den Europæiske Union. Ifølge nylige undersøgelser ⁽⁵⁾ anvendes sådanne procedurer i stigende grad på tværs af medlemsstaterne.
- (15) Europa-Parlamentet fordømte i sin beslutning af 25. november 2020 ⁽⁶⁾ brugen af SLAPP til at lukke munden på eller intimidere undersøgende journalister og medieføretagender og skabe et klima af frygt omkring deres rapportering af visse emner og opfordrede Kommissionen til at fremsætte et forslag med henblik på at forhindre retssagerne. I sin beslutning ⁽⁷⁾ af 11. november 2021 »om styrkelse af demokrati og mediefrihed og -pluralisme i EU: uberettiget brug af civil- og strafferetlige foranstaltninger til at bringe journalister, NGO'er og civilsamfundet til tavshed« fremhævede Europa-Parlamentet igen problemets udbredelse og behovet for effektiv beskyttelse af ofrene i hele Unionen.

⁽⁵⁾ Academic Network on European Citizenship rights, Ad hoc request — SLAPP in the EU context, 29. maj 2020: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/ad-hoc-literature-review-analysis-key-elements-slapp_en.pdf, s. 4, og Academic Network on European Citizenship Rights, Strategic Lawsuits Against Public Participation (SLAPP) in the European Union: A comparative study, 30. juni 2021: https://ec.europa.eu/info/files/strategic-lawsuits-against-public-participation-slapp-european-union-comparative-study_en.

⁽⁶⁾ P9_TA(2020)0320. I denne beslutning gentog Parlamentet også formuleringerne i sin beslutning af 28. marts 2019 (P8_TA (2019) 0328).

⁽⁷⁾ P9_TA(2021)0451.

- (16) Europarådets platform til fremme af beskyttelse af journalistik og journalisters sikkerhed ⁽⁸⁾ rapporterer også om et stigende antal varslinger om alvorlige trusler mod journalisters sikkerhed og mediefriheden i Europa, herunder flere tilfælde af retslig intimidering. I årsrapporten fra partnerorganisationerne til Europarådets platform til fremme af beskyttelse af journalistik og journalisters sikkerhed for 2021 understreges det, at der er sket en bemærkelsesværdig stigning i indberetningen af SLAPP-relaterede varslinger i 2020 sammenlignet med det foregående år, både med hensyn til antallet af varslinger og de berørte jurisdiktioner i Europarådets medlemsstater ⁽⁹⁾. I sin henstilling af 13. april 2016 om beskyttelse af journalistik og journalisters og andre medieaktørers sikkerhed ⁽¹⁰⁾ anbefalede Europarådet sine medlemsstater at træffe de nødvendige lovgivningsmæssige og/eller andre foranstaltninger for at forhindre useriøs, chikanøs eller ondsindet brug af loven og den retslige proces til at intimidere og bringe journalister og andre medieaktører til tavshed.
- (17) I Kommissionens rapporter om retsstatssituationen fra 2020 ⁽¹¹⁾ og 2021 ⁽¹²⁾ understreges det, at journalister og andre, der er involveret i at beskytte offentlighedens interesser, i stigende grad udsættes for trusler og angreb i en række medlemsstater i forbindelse med deres publikationer og arbejde, herunder anvendelse af SLAPP.
- (18) Et klart eksempel på anvendelsen af retssager mod offentlig engagement i Unionen er journalisten Daphne Caruana Galizia, som, da hun blev myrdet, stod over for over 40 civile og strafferetlige injuriersager i forbindelse med sit undersøgende arbejde.
- (19) Handlingsplanen for europæisk demokrati ⁽¹³⁾, som Kommissionen fremlagde den 3. december 2020, understreger den grundlæggende rolle, som frie og pluralistiske medier spiller i demokratier, og civilsamfundets betydning. Den fremhæver bl.a. den vigtige rolle, som uafhængige og pluralistiske medier spiller med hensyn til at sætte borgerne i stand til at træffe kvalificerede beslutninger og i kampen mod manipulerede oplysninger og indblanding i informationsområdet, herunder desinformation. I den forbindelse har Kommissionen allerede vedtaget henstilling (EU) 2021/1534 om sikring af journalisters og andre mediefolks beskyttelse og sikkerhed og styrkelse af deres position i Den Europæiske Union ⁽¹⁴⁾. Henstillingen har til formål at sørge for sikrere arbejdsvilkår for alle mediefolk uden frygt og intimidering både online og offline. I betragtning af den øgede trussel, som åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement udgør for mediefriheden og offentligt engagement, bør Unionen udvikle en sammenhængende og effektiv tilgang til at imødegå sådanne sager. Denne henstilling supplerer henstilling (EU) 2021/1534 ved at fremsætte specifikke henstillinger vedrørende åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Den går videre end beskyttelsen af journalister og andre mediefolk og omfatter menneskerettighedsforkæmpere. Denne henstilling bør imødegå den specifikke trussel, som åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement udgør, og derigennem støtte en velfungerende kontrol og balance i et sundt demokrati. Den bør vejlede medlemsstaterne i at træffe effektive og hensigtsmæssige foranstaltninger til håndtering af sådanne retssager og i den forbindelse navnlig i at sikre beskyttelsen af journalister og menneskerettighedsforkæmpere. De anbefalede foranstaltninger bør omfatte bevidstgørelse og udvikling af ekspertise, navnlig blandt retlige aktører og blandt målene for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, for at sikre, at der er adgang til støtte for dem, der bliver mål for sådanne sager, og for at støtte øget overvågning på dette område.

⁽⁸⁾ Siden 2015 har Europarådets platform lettet indsamlingen og formidlingen af oplysninger om alvorlige bekymringer vedrørende mediefrihed og journalisters sikkerhed i Europarådets medlemsstater. De bidragende partnerorganisationer, dvs. dertil inviterede internationale NGO'er og journalistsammenslutninger, udsender varslinger om krænkelse af mediefriheden og offentliggør årlige rapporter om situationen med hensyn til mediefrihed og journalisters sikkerhed i Europa. Europarådets medlemsstater forventes at handle og afhjælpe problemerne og informere platformen om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på varslingerne. Den lave svarprocent blandt Europarådets medlemsstater, som også omfatter EU's medlemsstater, viser, at der er behov for yderligere tiltag. <https://www.coe.int/en/web/media-freedom>.

⁽⁹⁾ I 2021 blev der offentliggjort 282 varslinger på platformen til fremme af beskyttelse af journalistik og journalisters sikkerhed (coe.int), heriblandt om flere tilfælde af retslig intimidering, dvs. opportunistisk, vilkårlig eller chikanøs anvendelse af lovgivning, herunder om injurier, antiterrorisme, national sikkerhed, hooliganisme eller antiekstremisme. I årsrapporten 2021 fra partnerorganisationerne til Europarådets platform til fremme af beskyttelse af journalistik og journalisters sikkerhed bemærkes en stigning i 2020 sammenlignet med det foregående år, både i antallet af varslinger og berørte jurisdiktioner i Europarådets medlemsstater — 1680a2440e (coe.int).

⁽¹⁰⁾ Ministerkomitéens henstilling CM/Rec(2016)4 til medlemsstaterne om beskyttelse af journalistik og journalisters og andre medieaktørers sikkerhed, https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016806415d9#_ftn1.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 580 af 30. september 2020.

⁽¹²⁾ COM(2021) 700 af 20. juli 2021.

⁽¹³⁾ COM/2020/790 final af 3. december 2020.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2021/1534 af 16. september 2021 om sikring af journalisters og andre mediefolks beskyttelse og sikkerhed og styrke af deres position i Den Europæiske Union (EUT L 331 af 20.9.2021, s. 8).

- (20) For at sikre en effektiv beskyttelse mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement og forhindre fænomenet i at fæste rod i Unionen bør medlemsstaterne sikre, at deres respektive retlige rammer for civil-, straffe-, handels- og forvaltningsretlige sager indeholder de nødvendige garantier til at håndtere denne type retssager under fuld overholdelse af demokratiske værdier og grundlæggende rettigheder, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til ytringsfrihed. For at kunne give en konsekvent og effektiv beskyttelse mod åbenbart grundløse retssager mod offentligt engagement bør medlemsstaterne sigte mod at sikre, at der er mulighed for tidlig afvisning af sager. De bør også sigte mod at tilvejebringe andre retsmidler mod urimelige retssager, navnlig tilpligtelse til betaling af sagsomkostninger, således at en sagsøger, der har anlagt en urimelig retssag mod offentligt engagement, kan pålægges at afholde alle omkostninger i forbindelse med sagen, skadeserstatning til enhver fysisk eller juridisk person, der har lidt skade som følge af urimelige retssager mod offentligt engagement, og muligheden for at pålægge den part, der har anlagt en urimelig retssag mod offentligt engagement, sanktioner, der er effektive, rimelige og har afskrækkende virkning. Hovedformålet med at give domstolene mulighed for at pålægge sanktioner er at afskrække potentielle sagsøgere fra at indlede urimelige retssager mod offentligt engagement. Sådanne sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til de identificerede elementer af misbrug. Ved fastsættelsen af sanktionsbeløb kan domstolene tage hensyn til muligheden for, at sagen har en skadelig eller afdæmpende virkning på offentligt engagement, herunder for så vidt angår søgsmålets art, om sagsøger har anlagt flere eller samtidige sager om lignende spørgsmål, og om der har været forsøg på at intimidere, chikanere eller true sagsøgte.
- (21) Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning sigte mod at indføre tilsvarende garantier i nationale sager som dem, der er indeholdt i de EU's retsakter, som har til formål at tackle åbenbart grundløse og urimelige retssager mod offentligt engagement i civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger. Dette vil sikre en konsekvent og effektiv beskyttelse mod sådanne retssager og bidrage til at forhindre fænomenet i at slå rod i Unionen.
- (22) Medlemsstaterne bør specifikt revidere deres retlige rammer vedrørende injurier for at sikre, at eksisterende begreber og definitioner ikke kan anvendes af sagsøgere mod journalister eller menneskerettighedsforkæmpere i forbindelse med åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
- (23) For at undgå en afdæmpende virkning på den offentlige debat bør medlemsstaterne sikre, at sanktionerne mod injurier ikke er overdrevne og uforholdsmæssige. De bør være særligt opmærksomme på Europarådets retningslinjer og henstillinger ⁽¹⁵⁾ vedrørende de retlige rammer for injurier, navnlig med hensyn til strafferetten. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at afskaffe fængselsstraffe for injurier i deres retssystem. Europarådets Parlamentariske Forsamling har i sin resolution 1577 (2007) ⁽¹⁶⁾ opfordret de medlemsstater, hvor der stadig er regler om fængselsstraf for injurier, til straks at afskaffe dem, også selv om de faktisk ikke anvendes. Medlemsstaterne opfordres også til at fremme en forvaltnings- eller civilretlig behandling af injuriersager, forudsat at sådanne bestemmelser har en mindre sanktionerende virkning end strafferetlige bestemmelser ⁽¹⁷⁾.
-
- ⁽¹⁵⁾ Se bl.a. PACE's resolution 1577 (2007) om afkriminalisering af injurier <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, PACE's henstilling 1814 (2007) om afkriminalisering af injurier, <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en> og Europarådets Generalsekretariats undersøgelse om ytringsfrihed og injurier. En undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (2012) <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-l/16804915c5> og senest Europarådets undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (2016) <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.
- ⁽¹⁶⁾ Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1577 (2007) af 4. oktober 2007 om afkriminalisering af injurier (Findes kun på engelsk eller fransk) <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>.
- ⁽¹⁷⁾ Se også FN's Menneskerettighedskomité, generel bemærkning nr. 34, artikel 19: Menings- og ytringsfrihed af 12. september 2011, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>, og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, repræsentanten for frie mediers kontor, særlig rapport om juridisk chikane og misbrug af retssystemet mod medierne, 23. november 2021, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/505075_0.pdf.

- (24) Behandlingen af injuriersager som straffesager bør alene anvendes som en sidste udvej, og civil- og forvaltningsretlige løsninger bør i stedet foretrækkes i overensstemmelse med retningslinjer fra internationale organisationer. FN's Menneskerettighedskomité ⁽¹⁸⁾ og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa ⁽¹⁹⁾ har anbefalet, at injurier fjernes fra strafferetten. Europarådet har ligeledes udtrykt forbehold i den forbindelse ⁽²⁰⁾.
- (25) Retten til beskyttelse af personoplysninger konkretiseres yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²¹⁾. Retten til beskyttelse af personoplysninger er ikke en absolut ret. I databeskyttelsesforordningens artikel 85 fastsættes det, at medlemsstaterne ved lov skal forene retten til beskyttelse af personoplysninger med retten til ytrings- og informationsfrihed, herunder behandling i journalistisk øjemed og med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed.
- (26) Medlemsstaterne bør tilskynde retlige aktørers selvregulerende organer og sammenslutninger til om nødvendigt at tilpasse deres etiske standarder, herunder deres adfærdskodekser, til denne henstilling. Medlemsstaterne bør også, såfremt det er relevant, sikre, at de fagets standarder, som har til formål at afskrække retlige aktører fra eller forbyde en adfærd, der kan udgøre procesmisbrug eller misbrug af deres øvrige faglige ansvar i forhold til integriteten af den retslige proces, og de bør sikre, at deres tilsvarende disciplinære sanktioner omfatter åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Dette bør ledsages af passende oplysnings- og uddannelsesaktiviteter for at øge kendskabet til og effektiviteten af eksisterende fagets standarder, der er relevante for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
- (27) Retlige aktører er nøgleaktører i åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, enten ved at repræsentere sagsøgere, retsforfølge enkeltpersoner eller træffe afgørelser i tvister. Det er derfor afgørende, at de har den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder til at gøre dette. Medlemsstaterne bør støtte og tilbyde uddannelsesmuligheder til disse retlige aktører. Uddannelse kan i væsentlig grad bidrage til at opbygge deres viden og kapacitet med hensyn til at genkende åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, herunder retssager med et tredjelandselement, og reagere hensigtsmæssigt. En sådan uddannelse bør været rettet mod retsvæsenet og personale på alle domstolsniveauer, herunder dommere, anklagere, personale ved retter og anklagemyndigheder, samt alle andre retlige aktører, der er tilknyttet retsvæsenet eller på anden måde deltager i retsplejen, uanset definitionen i national ret, retlig status eller intern organisation på regionalt og lokalt plan, hvor åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement kan forekomme i første instans. En sådan uddannelse bør også omfatte andre aktører inden for retsvæsenet, f.eks. advokater. Udvikling af lokal uddannelseskapacitet kan bidrage til uddannelsens langsigtede bæredygtighed.
- (28) Udvidelsen af en sådan uddannelse til at omfatte journalister, medlemmer af presseråd, mediefolk og menneskerettighedsforkæmpere vil kunne bidrage til, at de kan gennemskue, når de står over for sådanne retssager, og give dem afgørende juridiske færdigheder, der kan reducere risikoen for, at de bliver udsat for åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, eller give dem et bedre kendskab, så de bedre kan håndtere sagerne. Det vil også kunne sætte dem i stand til at bidrage til solid rapportering om SLAPP. Uddannelse af journalister bør også inddrage de etiske standarder og retningslinjer, der er fastsat af nationale presse- eller medieråd. For at bidrage til den overordnede kapacitetsopbygning og styrke den institutionelle reaktion på åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement kan en sådan uddannelse også omfatte databeskyttelsesmyndigheder, nationale menneskerettighedsinstitutioner, ombudsmandsinstitutioner og statslige medietilsynsorganer.

⁽¹⁸⁾ FN's Menneskerettighedskomité, generel bemærkning nr. 34, artikel 19: Menings- og ytringsfrihed af 12. september 2011, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>.

⁽¹⁹⁾ Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, repræsentanten for frie mediers kontor, særlig rapport om juridisk chikane og misbrug af retssystemet mod medierne, 23. november 2021, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/505075_0.pdf.

⁽²⁰⁾ Ministerkomitéens henstilling CM/Rec(2016)4 til medlemsstaterne om beskyttelse af journalistik og journalisters og andre medieaktørers sikkerhed, se præmis 6.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (29) Udbydere af juridisk uddannelse og sammenslutninger af retlige aktører er meget godt rustet til at tilbyde uddannelse vedrørende åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement og til at fastlægge målene for en sådan uddannelse og vurdere den mest hensigtsmæssige uddannelsesmetode. Uddannelse, der tilbydes af nogle retlige aktører til andre retlige aktører, gør det muligt for alle at lære som en gruppe, udveksle erfaringer bedre og fremme gensidig tillid. På europæisk plan bør der opfordres til udveksling af relevant praksis, herunder gennem inddragelse af Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN) med støtte fra Kommissionen. Inddragelse af retsvæsenets aktører og deres faglige sammenslutninger, lige fra udarbejdelse af behovsanalyser til evaluering af resultater, er af afgørende betydning for at sikre uddannelsesaktiviteternes effektivitet og bæredygtighed.
- (30) Uddannelsen bør omhandle yrings- og informationsfrihed og andre grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og national ret og omfatte praktisk vejledning i, hvordan man anvender relevant retspraksis, begrænsninger for og sammenhæng mellem grundlæggende rettigheder, herunder yringsfrihed, og retssikkerhedsgarantier samt andre relevante bestemmelser i national ret. Der bør tages behørigt hensyn til Europarådets håndbog for retsvæsenets aktører om beskyttelse af retten til yringsfrihed i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) ⁽²²⁾.
- (31) Uddannelsen bør bl.a. omhandle beskyttelse af personoplysninger, der muligvis kan anvendes til at indlede åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Den bør også omhandle informationsmanipulation og indblanding, herunder desinformation.
- (32) Uddannelsen bør tage hensyn til den nationale retlige ramme og kontekst. En kombination heraf med retningslinjerne udarbejdet af Europarådet, vidnesbyrd fra dem, der har været mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, og bedste praksis fra andre medlemsstater kan på en struktureret og sammenhængende måde bidrage til at nå læringsmålene i forbindelse med uddannelse vedrørende åbenbart grundløse eller urimelige retssager. Uddannelsen kan også anvendes til at udveksle bedste praksis mellem medlemsstater.
- (33) For at nå ud til et bredere publikum og sikre støtte bør uddannelse i åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement også gøre bedst mulig brug af nye teknologier, herunder onlinekurser. Adgang til e-ressourcer, ajourført materiale og enkeltstående undervisningsredskaber om relevant lovgivning og vejledning vil kunne bidrage til fordelene ved sådanne uddannelsesaktiviteter.
- (34) For at fremme synergier med lignende initiativer vedrørende uddannelse af retlige aktører kan uddannelsesmoduler om åbenbart grundløse eller urimelige retssager om offentligt engagement indgå i uddannelse om relaterede emner såsom yringsfrihed og juridisk etik. Der bør opfordres til anvendelse af eksisterende materialer og uddannelsespraksisser, f.eks. dem, som der henvises til på den europæiske e-justiceportal, eller materialet i UNESCO's Global Toolkit for Judicial Actors ⁽²³⁾ og Europarådets HELP-onlinekurser (Human Rights Education for Legal Professionals) ⁽²⁴⁾.
- (35) Hvis man medtog åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement i pensum for jura og journalistik, ville det bidrage til at give retlige aktører og journalister bedre viden, så de vil kunne genkende sådanne sager, og det ville udstyre dem med specifik viden til at reagere derefter og støtte udviklingen af ekspertise og faglige kompetencer blandt undervisere. En sådan viden kan tilvejebringes af videregående uddannelsesinstitutioner på supplerende kurser eller seminarer i løbet af de sidste år af et studieforløb, f.eks. for jura- og journaliststuderende.
- (36) Medlemsstaterne bør støtte oplysningskampagner om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement organiseret af bl.a. nationale enheder, herunder nationale menneskerettighedsinstitutioner og civilsamlingsorganisationer.

⁽²²⁾ Europarådets håndbog for retsvæsenets aktører om beskyttelse af yringsfriheden i henhold til EMRK (2017), <https://rm.coe.int/handbook-freedom-of-expression-eng/1680732814>.

⁽²³⁾ Global toolkit for judicial actors: international legal standards on freedom of expression, access to information and safety of journalists (2021), <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000378755>.

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/help/home>.

- (37) Kommunikationsaktiviteter vedrørende åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement kan tage form af publikationer, meddelelser, offentlige møder, konferencer, workshopper og webinarer.
- (38) Det er ofte vanskeligt for målene for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement at finde oplysninger om tilgængelige støtteressourcer. For at gøre det lettere at finde frem til enheder eller organer, der kan yde bistand i forbindelse med åbenbart grundløse eller urimelige retssager, og for at sikre, at støtten i forbindelse med sådanne retssager er effektiv, bør oplysningerne indsamles og stilles til rådighed på et enkelt sted og være gratis og let tilgængelige. Med henblik herpå bør hver medlemsstat oprette et nationalt kontaktpunkt, der indsamler og videreformidler oplysninger om tilgængelige ressourcer.
- (39) Et underliggende mål for oplysningsaktiviteter om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement bør være at fremme bevidstheden om betydningen af et offentligt rum, der muliggør demokratisk deltagelse og giver borgerne adgang til en mangfoldighed af synspunkter og pålidelige oplysninger, der ikke er tendentøse.
- (40) Oplysningskampagner bør koordineres med nationale kontaktpunkter og andre kompetente myndigheder for at sikre deres effektivitet. De bør også tilstræbe synergier med oplysningskampagner om beslægtede spørgsmål, f.eks. kampagner, der fokuserer på fremme af en åben, fri og retfærdig debat og beskyttelse af ytringsfriheden, og de bør integreres i oplysningsaktiviteter, der fremmer aktivt medborgerskab, pluralisme med hensyn til synspunkter og adgang til pålidelig information. Hvor det er relevant, bør de også tilstræbe synergier med opbygning af modstandsdygtighed med hensyn til medier, informationskompetencer, journalistiske standarder og faktatjek i forbindelse med foranstaltninger til bekæmpelse af desinformation, informationsmanipulation og indblanding, herunder fra tredjelande. Målgruppen kan bl.a. omfatte specifikke grupper såsom mediefolk, retlige aktører og medlemmer af civilsamsfundsorganisationer, kommunikationsfolk, akademikere, tænketanke, politikere, embedsmænd, offentlige myndigheder og private selskaber.
- (41) Medlemsstaterne bør på enhver måde, de anser for hensigtsmæssig, sigte mod at gøre oplysninger tilgængelige om retssikkerhedsgarantierne og andre garantier inden for deres nationale retlige rammer, herunder oplysninger om de enheder eller organer, der kan kontaktes med henblik på at yde bistand i tilfælde af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
- (42) Disse støtteressourcer kan omfatte advokatfirmaer, der uden beregning forsvarer dem, der er mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, retshjælpskontorer på universiteter, der yder en sådan støtte, organisationer, der registrerer og rapporterer om SLAPP, og organisationer, der yder finansiel eller anden støtte til mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager.
- (43) Målene for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement har behov for at blive ordentligt klædt på til sådanne sager. Det er derfor nødvendigt at udvikle kapaciteter i medlemsstaterne, som kan at yde støtte til dem, der bliver mål for sådanne retssager. Medlemsstaterne bør tilbyde finansiering til organisationer, der yder vejledning og støtte til mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager, og gøre dem opmærksom på den finansiering, som er til rådighed på EU-plan.
- (44) En mere systematisk overvågning af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement er nødvendig for bedre at kunne imødegå fænomenet. De indsamlede data bør omfatte tilstrækkelige oplysninger til, at myndigheder og andre relevante interessenter kan kvantificere og opnå en bedre forståelse af emnet, herunder med henblik på at yde den nødvendige støtte til dem, der er mål for retssagerne. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til deres institutionelle ordninger for statistikker⁽²⁵⁾ på retsområdet pålægge en eller flere myndigheder at indsamle og aggregere data om de åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, som er blevet indledt ved deres nationale domstole. Disse myndigheder kan indsamle data fra flere interessenter. For at lette indsamlingen af data kan de myndigheder, der har til opgave at indsamle data, oprette kontaktpunkter, således at

⁽²⁵⁾ Se retningslinjerne for retsstatistikker fra Den Europæiske Kommission for Retsvæsen (CEPEJ) fra dens 12. plenarmøde (den 10.-11. december 2008 i Strasbourg) — CEPEJ-GT-EVAL (coe.int).

retslige myndigheder, faglige organisationer, ikkestatslige organisationer, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og andre interessenter kan udveksle data om åbenbart grundløse eller urimelige retssager. Medlemsstaterne bør pålægge en af disse myndigheder at koordinere oplysningerne og indberette de aggregerede data, der indsamles på nationalt plan, til Kommissionen hvert år fra udgangen af 2023. Medlemsstaterne bør sikre pålideligheden af de indsamlede data. Med henblik herpå bør de sikre, at dataindsamlingsprocessen følger faglige standarder, og at de myndigheder, der har til opgave at indsamle data og statistikker, har tilstrækkelig autonomi. Kravene til databeskyttelse bør overholdes.

- (45) Når medlemsstaterne giver myndigheder til opgave at stå for dataindsamling og -rapportering, kan de overveje at skabe synergier med relevante instrumenter på retsstatsområdet og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Nationale menneskerettighedsinstitutioner kan, hvor de forefindes, spille en vigtig rolle, ligesom andre enheder såsom ombudsmandskontorer, ligestillingsorganer eller kompetente myndigheder som dem, der er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ⁽²⁶⁾, også kan være relevante. Nationale kontaktpunkter, der giver et overblik over støtteressourcerne, og de enheder eller myndigheder, der har fået til opgave at indsamle og indberette data, kan under hensyntagen til de krav og kriterier, der er beskrevet i denne henstilling, placeres i samme organisation.
- (46) De myndigheder, der har til opgave at indsamle data, bør offentliggøre oplysninger om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement i tilgængelige formater på deres websteder og i relevant omfang via andre passende værktøjer. I den forbindelse bør de sikre, at grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger for de personer, der er involveret i åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, respekteres fuldt ud.
- (47) For at få et nøjagtigt billede af varigheden af åbenbart grundløse eller urimelige retssager bør der så vidt muligt indsamles præcise oplysninger om de begivenheder og handlinger, der indledte og afsluttede sådanne sager, og datoerne for, hvornår de fandt sted. Såfremt det er relevant, bør de indsamlede data også omfatte oplysninger om baggrunden for en sag, f.eks. hvis der tidligere gentagne gange har været retssager mod samme sagsøgte eller sager anlagt af samme sagsøger.
- (48) Om nødvendigt kan EU's ekspertgruppe vedrørende SLAPP ⁽²⁷⁾, der er nedsat af Kommissionen, støtte udarbejdelsen af sammenlignelige kriterier på tværs af medlemsstaterne, som let kan anvendes af de myndigheder, der har til opgave at indsamle og indberette data om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
- (49) EU's ekspertgruppe vedrørende SLAPP støtter udveksling og formidling af praksis og viden blandt fagfolk om SLAPP-relaterede spørgsmål. Ekspertgruppen vil bl.a. kunne yde teknisk bistand til myndigheder i forbindelse med oprettelse af kontaktpunkter, udarbejdelse af uddannelsesmateriale og organisering af juridisk bistand.
- (50) Programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/692 ⁽²⁸⁾, har til formål at beskytte og fremme de rettigheder og værdier, der er nedfældet i traktaterne og chartret. For at bevare og videreudvikle demokratiske samfund baseret på retsstatsprincippet giver CERV-programmet bl.a. mulighed for at finansiere aktiviteter i forbindelse med kapacitetsopbygning og oplysning om chartret, herunder om ytringsfrihed. Programmet for retlige anliggender, der blev oprettet ved forordning (EU) 2021/692 ⁽²⁹⁾, giver bl.a. mulighed for at finansiere aktiviteter i forbindelse med retslig uddannelse med henblik på at understøtte en fælles retlig og retslig kultur baseret på retsstatsprincippet og at støtte og fremme en konsekvent og effektiv gennemførelse af de af Unionens retlige instrumenter, som er relevante i forbindelse med dette program

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

⁽²⁷⁾ Kommissionens register over ekspertgrupper og lignende enheder (europa.eu).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/692 af 28. april 2021 om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 (EUT L 156 af 5.5.2021, s. 1).

⁽²⁹⁾ Forordning (EU) 2021/692 har til formål at bidrage til at udvikle et europæisk område med retfærdighed og styrke demokratiet, retsstatsprincippet og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

GENSTAND

1. Denne henstilling indeholder retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne kan træffe effektive, passende og forholdsmæssige foranstaltninger med henblik på at håndtere åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement og beskytte navnlig journalister og menneskerettighedsforkæmpere mod sådanne retssager under fuld overholdelse af demokratiske værdier og grundlæggende rettigheder.

GÆLDENDE RAMMER

2. Som hovedregel bør medlemsstaterne sikre, at deres gældende retlige rammer indeholder de nødvendige garantier til håndtering af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement under fuld overholdelse af demokratiske værdier og grundlæggende rettigheder, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til ytringsfrihed.
3. Medlemsstaterne bør sigte mod at sikre, at der findes retssikkerhedsgarantier, der muliggør tidlig afvisning af åbenbart grundløse retssager mod offentligt engagement. De bør også sigte mod at tilvejebringe andre retsmidler mod urimelige retssager mod offentligt engagement, navnlig tilpligtelse til betaling af sagsomkostninger, således at en sagsøger, der har indledt en urimelig retssag mod offentligt engagement, kan pålægges at afholde alle omkostninger i forbindelse med retssagen, skadeserstatning til enhver fysisk eller juridisk person, der har lidt skade som følge af urimelige retssager mod offentligt engagement, og muligheden for at pålægge den part, der har anlagt en urimelig retssag mod offentligt engagement, sanktioner, der er effektive og rimelige og har afskrækkende virkning.
4. Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning sigte mod at indføre tilsvarende garantier i nationale sager som dem, der er indeholdt i de EU's retsakter, som har til formål at tackle åbenbart grundløse og urimelige sager mod offentligt engagement i civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger.
5. Medlemsstaterne bør sikre, at deres regler vedrørende injurier ikke har en u hensigtsmæssig indvirkning på ytringsfriheden, på åbenheden, friheden og pluralismen i mediemiljøet og på offentligt engagement.
6. Medlemsstaterne bør sikre, at deres regler vedrørende injurier, herunder deres begreber, er tilstrækkeligt klare til at mindske risikoen for, at de misbruges.
7. Medlemsstaterne bør også sikre, at sanktionerne over for injurier ikke er overdrevne og uforholdsmæssige. Medlemsstaterne bør tage særligt hensyn til Europarådets retningslinjer og henstillinger⁽³⁰⁾ vedrørende de retlige rammer for injurier, især med hensyn til strafferetten. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at afskaffe fængselsstraffe for injurier i deres retssystem. Medlemsstaterne opfordres til at fremme en forvaltnings- eller civilretlig behandling af injuriersager⁽³¹⁾, forudsat at sådanne bestemmelser har en mindre sanktionerende virkning end strafferetlige bestemmelser.

⁽³⁰⁾ Se bl.a. PACE's resolution 1577 (2007) om afkriminalisering af injurier <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, PACE's henstilling 1814 (2007) om afkriminalisering af injurier, <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en> og Europarådets Generalsekretariats undersøgelse om ytringsfrihed og injurier. En undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (2012) <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-l/16804915c5> og senest Europarådets undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (2016) <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.

⁽³¹⁾ Ud over fra Europarådet (se foregående fodnote) vokser kravene om at afkriminalisere injurier også internationalt. Se FN's Menneskerettighedskomité, generel bemærkning nr. 34, artikel 19: Menings- og ytringsfrihed af 12. september 2011, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>, og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, repræsentanten for frie mediers kontor, særlig rapport om juridisk chikane og misbrug af retssystemet mod medieerne, 23. november 2021, https://www.osce.org/files/f/1/documents/c/f/505075_0.pdf.

8. Medlemsstaterne bør tilstræbe en passende sammenhæng i deres lovgivning mellem retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til ytrings- og informationsfrihed for at forene disse to rettigheder, jf. artikel 85, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679.
9. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de fagets regler, der gælder for retlige aktørers adfærd, og de disciplinære sanktioner for overtrædelse af disse regler tager hensyn til og omfatter passende foranstaltninger til at afskrække fra at gribe til åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Medlemsstaterne bør tilskynde retlige aktørers selvregulerende organer og sammenslutninger til at tilpasse deres etiske standarder, herunder deres adfærdskodekser, til denne henstilling. Der henstilles også til passende iværksættelse af oplysningsaktiviteter og uddannelse.

UDDANNELSE

10. Medlemsstaterne bør støtte uddannelsesmuligheder vedrørende åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement for retlige aktører såsom dommere og andet personale i retsvæsenet på alle niveauer, advokater og potentielle mål for sådanne retssager. Uddannelserne bør fokusere på at opbygge ekspertise til at genkende sådanne sager og reagere hensigtsmæssigt.
11. Medlemsstaterne bør tilskynde sammenslutninger af retlige aktører og udbydere af juridisk uddannelse til at tilbyde uddannelse i håndtering af åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Kommissionen vil opfordre uddannelsesudbydere på europæisk plan såsom Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere til at tilbyde sådanne uddannelser. Retsvæsenets aktører og deres faglige sammenslutninger bør inddrages i udviklingen, tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af uddannelsen.
12. Uddannelsen bør omfatte de relevante aspekter af EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention. Den bør omfatte praktisk vejledning om anvendelsen af EU-retten, national retspraksis, EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, om sikring af, at begrænsningerne i udøvelsen af ytringsfriheden opfylder kravene i henholdsvis artikel 52 i chartret og artikel 10, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention, og om forbindelsen mellem ytrings- og informationsfrihed og andre grundlæggende rettigheder.
13. Uddannelsen bør også omfatte retssikkerhedsgarantierne mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, hvis sådanne forefindes, samt jurisdiktion og relevant gældende ret i sager om grundlæggende rettigheder og straffe-, forvaltnings-, civil- og handelsretlige sager.
14. Uddannelsesaktiviteterne bør også omhandle medlemsstaternes forpligtelse i henhold til forordning (EU) 2016/679 til ved lov at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med retten til ytrings- og informationsfrihed. De bør omfatte de regler, som medlemsstaterne har vedtaget med henblik herpå, og de specifikke undtagelser eller fravigelser fra forordning (EU) 2016/679, der finder anvendelse på databehandling i journalistisk øjemed eller med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed⁽³²⁾. Der bør tages behørigt hensyn til de elementer, der er nævnt i bilaget til denne henstilling.
15. Medlemsstaterne bør overveje at indarbejde uddannelse af denne type i uddannelsen i ytringsfrihed og juridisk etik.
16. Uddannelsen af journalister, andre mediefolk og menneskerettighedsforkæmpere bør styrke deres kapacitet til at håndtere åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Den bør fokusere på genkendelse af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, på hvordan man håndterer sådanne retssager, og på oplysning om deres rettigheder og forpligtelser, således at de kan tage de nødvendige skridt til at beskytte sig mod sådanne retssager. Uddannelsen af journalister bør også omfatte de etiske standarder og retningslinjer, der er fastsat af nationale presse- eller medieråd.

⁽³²⁾ Yderligere oplysninger om gennemførelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 85 i national ret findes i arbejdsdokumentet, s. 26.

17. Medlemsstaterne kan opmuntre videregående uddannelsesinstitutioner til i deres læseplaner at inddrage viden om, hvordan man kan identificere åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, navnlig for så vidt angår jura- og journalistuddannelser.
18. Uddannelsen kan omfatte vidnesbyrd fra målene for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Uddannelsen kan også fremme udvekslingen af erfaringer mellem medlemsstaterne, idet der gøres bedst mulig brug af den viden, der er opbygget inden for rammerne af EU's ekspertgruppe vedrørende SLAPP.

OPLYSNING

19. Medlemsstaterne opfordres til at støtte initiativer, herunder initiativer fra nationale menneskerettighedsinstitutioner og civilsamfundsorganisationer, der har til formål at øge bevidstheden og afholde oplysningskampagner om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement. Der bør lægges særlig vægt på at henvende sig til potentielle mål for sådanne retssager.
20. Oplysningsaktiviteter bør sigte mod at forklare spørgsmålet om åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement på en enkel og tilgængelig måde med henblik på at sikre let genkendelse af sådanne sager.
21. Oplysningsaktiviteterne bør informere om eksisterende støttestrukturer, bl.a. ved at henvise til nationale kontaktpunkter, der indsamler og udveksler oplysninger om tilgængelige ressourcer. Oplysningsindsatsen bør også give et klart overblik over de retlige forsvarslinjer, der er tilgængelige inden for de nationale rammer i forbindelse med åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, og hvordan de kan anvendes effektivt.
22. Oplysningskampagner om bekæmpelse af negative holdninger, stereotyper og fordomme kan også inddrage åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
23. Fremme af en bedre forståelse af konsekvensernes art og omfang ved åbenlyst grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement bør indgå i oplysningsaktiviteter om retten til ytringsfrihed rettet mod specifikke grupper såsom mediefolk, retlige aktører, medlemmer af civilsamfundsorganisationer, akademikere, tænketanke, kommunikationspersonale, embedsmænd, politikere, offentlige myndigheder og private selskaber.

STØTTEMEKANISMER

24. Medlemsstaterne bør sikre, at mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement har adgang til individuel og uafhængig støtte. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege og støtte organisationer, der yder vejledning og støtte til målene. Organisationerne kan f.eks. være sammenslutninger af retlige aktører, medie- og presseråd, paraplyorganisationer for menneskerettighedsforkæmpere, foreninger på EU-plan og nationalt plan, advokatfirmaer, der uden beregning forsvarer mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, retshjælpskontorer ved universiteter og andre ikkestatslige organisationer.
25. Hver medlemsstat bør oprette et kontaktpunkt, der indsamler og deler oplysninger om alle organisationer, der yder vejledning og støtte til mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.
26. Medlemsstaterne opfordres til at gøre brug af nationale midler og EU-midler til at yde finansiel støtte og gøre opmærksom på finansiering, der er til rådighed på EU-plan, over for organisationer, der yder vejledning og støtte til mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, navnlig for at sikre, at de har tilstrækkelige ressourcer til at reagere hurtigt på sådanne sager.

27. Medlemsstaterne bør sikre, at sagsøgte i åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement har adgang til økonomisk overkommelig og lettilgængelig juridisk bistand.
28. Medlemsstaterne bør fremme udvekslingen af oplysninger og bedste praksis mellem organisationer, der yder vejledning og støtte til mål for åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.

DATAINDSAMLING, RAPPORTERING OG OVERVÅGNING

29. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til deres institutionelle ordninger for statistikker på retsområdet og under fuld overholdelse af databeskyttelseskravene pålægge en eller flere myndigheder ansvaret for at indsamle og aggregere data om de åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, som er blevet indledt i deres jurisdiktion. Medlemsstaterne bør sikre, at én myndighed er ansvarlig for at koordinere oplysningerne og indberette de aggregerede data, der indsamles på nationalt plan, til Kommissionen hvert år fra udgangen af 2023 under fuld overholdelse databeskyttelseskravene. Kommissionen vil hvert år offentliggøre en oversigt over de modtagne bidrag.
30. Såfremt det er nødvendigt, kan EU's ekspertgruppe vedrørende SLAPP støtte udviklingen og den bedste anvendelse af standarder og skabeloner for dataindsamling.
31. De data, der er omhandlet i punkt 29, bør omfatte:
 - a) antallet af åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement, der er indledt det pågældende år
 - b) antallet af tidligt afviste åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement det relevante år fra 2022, både afvisninger efter realitetsbehandling eller af processuelle årsager
 - c) antallet af retssager opdelt efter type sagsøgt (f.eks. journalist, menneskerettighedsforkæmper, presseorgan)
 - d) antallet af retssager opdelt efter type sagsøger (f.eks. politiker, privatperson, virksomhed, om sagsøger er en udenlandsk enhed)
 - e) tal for handlinger inden for offentligt engagement, på grundlag af hvilke der blev indledt en retssag
 - f) tal for de anslåede oprindelige erstatninger, som sagsøgerne har krævet
 - g) en beskrivelse af de forskellige retsgrundlag, der anvendes af sagsøgerne, og tilhørende tal
 - h) tal for sagsbehandlingstiden, som omfatter alle instanser
 - i) tal for grænseoverskridende elementer og
 - j) hvor de forefindes andre data, herunder om sagsomkostninger og, hvis det er relevant og passende, relevante tal baseret på sagers historiske baggrund.
32. Den myndighed, der sikrer koordineringen, jf. punkt 29, bør offentliggøre dataene i tilgængelige formater på sit websted og, hvis det er relevant, ved hjælp af andre passende værktøjer, samtidig med at den træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af rettighederne for dem, der er involveret i åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

33. Medlemsstaterne bør gøre fuld brug af den finansieringsstøtte, der er til rådighed på EU-plan, til at gennemføre de specifikke bestemmelser i denne henstilling og gøre opmærksom på de finansieringsmuligheder, der er til rådighed for offentlige og private enheder, herunder civilsamfundsorganisationer, navnlig under CERV-programmet og programmet for retlige anliggender.

34. Medlemsstaterne bør inden udgangen af 2023 og derefter efter anmodning og under overholdelse af databeskyttelsesreglerne fremsende en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne henstilling med aggregerede data, der er konsolideret på medlemsstatsniveau. Kommissionen vil om nødvendigt afholde drøftelser med medlemsstaterne og interessenterne i relevante fora om de foranstaltninger og tiltag, der er truffet for at gennemføre henstillingen.
35. Senest fem år efter vedtagelsesdatoen vil Kommissionen vurdere denne henstillings indvirkning på udviklingen med hensyn til åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement i Den Europæiske Union. På dette grundlag vil Kommissionen afgøre, om det kræver yderligere skridt at sikre tilstrækkelig beskyttelse af målene for sådanne retssager, og den vil i den forbindelse tage hensyn til konklusionerne i Kommissionens retsstatsrapporter og andre relevante oplysninger, herunder eksterne data.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 2022.

På Kommissionens vegne
Didier REYNDERS
Medlem af Kommissionen

BILAG

Elementer, der kan indgå i uddannelsen vedrørende databeskyttelsessøgsmål i forbindelse med åbenbart grundløse eller urimelige retssager mod offentligt engagement (almindelig kendt som »SLAPP«):

- Den lovgivning, som medlemsstaterne har vedtaget for at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med retten til ytrings- og informationsfrihed, og som fastsætter undtagelser eller fravigelser fra bestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 85, stk. 2, for behandling i journalistisk øjemed eller med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed, hvis de er nødvendige for at forene disse to rettigheder.
 - I forbindelse med udøvelsen af den registreredes rettigheder efter databeskyttelsesforordningen fastsættes det i forordningens artikel 12, stk. 5, at anmodninger, der er åbenbart grundløse eller overdrevne, kan afvises (eller der kan opkræves et rimeligt gebyr).
 - Retten til berigtigelse i databeskyttelsesforordningens artikel 16 vedrører kun situationer, hvor personoplysninger er urigtige. Desuden er retten til at få fuldstændiggjort ufuldstændige personoplysninger ikke automatisk og afhænger af formålet med behandlingen.
 - For så vidt angår udøvelsen af retten til at blive glemt fastsættes det i databeskyttelsesforordningen, at denne ret ikke finder anvendelse, i det omfang behandlingen er nødvendig for udøvelsen af retten til ytrings- og informationsfrihed (databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 3, litra a)).
 - Som en hindring for forumshopping fastsættes det i databeskyttelsesforordningens artikel 79, stk. 2, at sager mod en dataansvarlig eller databehandler — f.eks. journalisten, rettighedsforsvareren, civilsamfundsaktøren, medievirksomheden osv. — kan indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret, eller hvor den registrerede har sit sædvanlige opholdssted, medmindre den dataansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighed i en medlemsstat, der udøver sine offentligretlige beføjelser. Denne bestemmelse giver ikke mulighed for at anlægge sag ved andre domstole med påstand om tilsidesættelse af databeskyttelsesreglerne, når der ikke er nogen forbindelse mellem behandlingen af personoplysningerne, stedet, hvor journalisten eller medierne er etableret, eller sagsøgers sædvanlige opholdssted, herunder for så vidt angår erstatningskrav.
-

FORRETNINGSORDENER OG PROCESREGLEMENTER

BESTYRELSENS AFGØRELSE nr. 28/2022

af 4. april 2022

om interne regler for begrænsninger af visse af de registreredes rettigheder i forbindelse med behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af de aktiviteter, der udføres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

BESTYRELSEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »forordningen«), særlig artikel 25,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt«), særlig artikel 86, stk. 2, og

efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse den 16. november 2021, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) har beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, gennemføre procedurer forud for disciplinær forfølgning, foretage disciplinær forfølgning og gennemføre suspensionsprocedurer i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, som er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽³⁾ (»personalevedtægten«), og med bestyrelsens afgørelse nr. 26/2018 af 25. oktober 2018 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende administrative undersøgelser og disciplinær forfølgning. Om nødvendigt henviser det også sager til OLAF.
- (2) Agenturets ansatte er forpligtet til at indberette eventuelle ulovlige aktiviteter, herunder svig og korrupsion, som er til skade for Unionens interesser. De ansatte er også forpligtet til at indberette adfærd under udførelse af arbejdsopgaver, som kan udgøre en alvorlig tilsidesættelse af de forpligtelser, der påhviler Unionens tjenestemænd. Dette er reguleret ved bestyrelsens afgørelse nr. 17/2019 af 18. juli 2019 om Frontex' retningslinjer for whistleblowing.
- (3) Agenturet har fastlagt en politik for effektivt at forebygge og tage hånd om faktiske eller potentielle tilfælde af psykisk eller seksuel chikane på arbejdspladsen, jf. bestyrelsens afgørelse nr. 16/2019 af 18. juli 2019 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser i henhold til personalevedtægten. I afgørelsen fastsættes der en uformel procedure, som giver det formodede offer for chikane mulighed for at kontakte agenturets »fortrolige« rådgivere.
- (4) Agenturet kan også foretage undersøgelser af potentielle overtrædelser af reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (»EUCl«) på grundlag af dets sikkerhedsregler for beskyttelse af EUCl.

⁽¹⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF, EURATOM, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

- (5) Agenturet er omfattet af både interne og eksterne revisioner vedrørende dets aktiviteter, som bl.a. foretages af Den Europæiske Revisionsret. De interne revisioner udføres af agenturets interne revisionsfunktion, der blev oprettet ved bestyrelsens afgørelse nr. 43/2020 af 9. december 2020 om vedtagelse af agenturets ændrede organisationsstruktur og den administrerende direktørs relevante afgørelse, jf. artikel 80 i bestyrelsens afgørelse nr. 19/2019 af 23. juli 2019 om vedtagelse af Frontex' finansforordning.
- (6) Agenturet behandler eksterne klager, navnlig klager modtaget i forbindelse med den klagemekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 111 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, for at overvåge og sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.
- (7) Deltagere i Frontex' aktiviteter er forpligtet til at indberette alvorlige hændelser, jf. artikel 38, stk. 3, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og den administrerende direktørs afgørelse af 19. april 2021 om operative standardprocedurer — indberetning af alvorlige hændelser ⁽⁴⁾. Agenturet har også indført en tilsynsmekanisme til overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt om det vedtægtsomfattede personales magtanvendelse, herunder bestemmelser om indberetning og særlige foranstaltninger såsom disciplinære foranstaltninger vedrørende magtanvendelse under indsættelser. Dette er reguleret ved bestyrelsens afgørelse nr. 7/2021 af 20. januar 2021 om oprettelse af en tilsynsmekanisme til overvågning af anvendelsen af bestemmelserne om magtanvendelse blandt vedtægtsomfattede medarbejdere i det stående korps under den europæiske grænse- og kystvagt. I overensstemmelse med den administrerende direktørs relevante afgørelse overvåger Frontex også magtanvendelse blandt de medarbejdere, som medlemsstaterne har udstationeret langvarigt i agenturet, de medarbejdere, som medlemsstaterne har udsendt kortvarigt, og de medarbejdere, der indgår i udrykningsstyrken til hurtige grænseindsatser.
- (8) I forbindelse med sådanne administrative undersøgelser, revisioner, behandling af klager og undersøgelser, indberetning af alvorlige hændelser og overvågningsaktiviteter samarbejder agenturet med medlemsstaternes ⁽⁵⁾ kompetente myndigheder og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
- (9) Agenturet kan samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder og internationale organisationer, enten på deres anmodning eller på eget initiativ.
- (10) Agenturet er involveret i sager ved Den Europæiske Unions Domstol og nationale domstole, enten ved at indbringe sager for Domstolen, ved at forsvare en afgørelse, som det har truffet, og som er blevet anfægtet ved Domstolen, eller ved at indtræde i retsvister, der er relevante for dets egne opgaver. I denne forbindelse kan det være nødvendigt for agenturet at sikre, at de personoplysninger, der indgår i dokumenter, som er indhentet af parterne eller intervenienterne, behandles fortroligt.
- (11) For at kunne udføre sine opgaver indsamler og behandler agenturet oplysninger og flere kategorier af personoplysninger, herunder oplysninger til identifikation af fysiske personer, kontaktoplysninger, oplysninger om jobfunktioner og arbejdsopgaver, oplysninger om adfærd og indsats i privatlivet og i jobfunktioner samt økonomiske oplysninger. Agenturet fungerer således som dataansvarlig.
- (12) I henhold til forordningen er agenturet derfor forpligtet til at informere de registrerede om disse behandlingsaktiviteter og respektere deres rettigheder som registrerede.
- (13) Det kan være nødvendigt for agenturet at forene disse rettigheder med formålene med administrative undersøgelser, revisioner, efterforskninger, indberetninger af alvorlige hændelser og overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt om magtanvendelse og retssager. Det kan også være nødvendigt at afveje en registrerets rettigheder over for andre registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Med henblik herpå giver forordningens artikel 25 og artikel 86, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt på strenge betingelser agenturet mulighed for at begrænse anvendelsen af forordningens artikel 14-22 og artikel 35 og 36 samt artikel 4, for så vidt som dens bestemmelser svarer til de rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet i artikel 14-20. Medmindre der er fastsat begrænsninger i en retsakt, der er vedtaget på grundlag af traktaterne, er det nødvendigt at vedtage interne regler, som giver agenturet har ret til at begrænse disse rettigheder.

⁽⁴⁾ Den administrerende direktørs afgørelse nr. R-ED-2021-51 af 19.4.2021 om operative standardprocedurer — indberetning af alvorlige hændelser.

⁽⁵⁾ Med henblik på denne afgørelse omfatter udtrykket »medlemsstater« også de stater, der deltager i den relevante udvikling af Schengenreglerne i betydningen i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og protokol (nr. 19) hertil om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union.

- (14) Agenturet kan eksempelvis blive nødt til at begrænse de oplysninger, som det giver en registreret om behandlingen af vedkommendes personoplysninger i den indledende vurderingsfase af en administrativ undersøgelse eller i løbet af selve undersøgelsen, forud for en eventuel henlæggelse af sagen eller under den disciplinære fase, eller når den registrerede potentielt kan være genstand for specifikke foranstaltninger såsom disciplinære foranstaltninger, hvad angår magtanvendelse under indsættelser. Under visse omstændigheder kan det i alvorlig grad berøre agenturets evne til at gennemføre undersøgelsen eller foretage sin overvågning af magtanvendelse på en effektiv måde, hvis der f.eks. er risiko for, at den pågældende person kunne tilintetgøre bevismateriale eller påvirke potentielle vidner, inden de afhøres.
- (15) Agenturet kan også blive nødt til at beskytte vidners samt andre involverede personers rettigheder og frihedsrettigheder. Agenturet kan ligeledes blive nødt til at begrænse de oplysninger, det giver en registreret, om behandlingen af vedkommendes personoplysninger, hvis videregivelsen af disse oplysninger i alvorlig grad kan påvirke vurderingen og valideringen af indberetninger af alvorlige hændelser, jf. artikel 38, stk. 3, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
- (16) Det kan være nødvendigt at beskytte anonymiteten af et vidne eller en whistleblower, der har anmodet om ikke at blive identificeret. I så fald kan agenturet beslutte at begrænse adgangen til sådanne personers identitet, erklæringer og andre personoplysninger for at beskytte deres rettigheder og frihedsrettigheder. Agenturet kan navnlig være nødt til at beskytte anonymiteten af vidner eller andre personer, der indberetter hændelser om magtanvendelse, i overensstemmelse med tilsynsmekanismen til overvågning af anvendelsen af bestemmelserne om magtanvendelse i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. I forbindelse med indberetning af alvorlige hændelser, jf. artikel 38, stk. 3, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, kan agenturet ligeledes være nødt til at beskytte anonymiteten af deltagere i en Frontex-aktivitet, som har indberettet en sådan hændelse.
- (17) Det kan være nødvendigt at beskytte fortrolige oplysninger vedrørende en ansat, der har kontakten agenturets fortrolige rådgivere. I sådanne tilfælde kan agenturet blive nødt til at begrænse adgangen til det formodede offers, den formodede chikanørs og andre involverede personers identitet, erklæringer og andre personoplysninger for at beskytte alle berørtes rettigheder og frihedsrettigheder.
- (18) Agenturet behandler personoplysninger om sit vedtægtsomfattede personales fysiske eller psykologiske egnethed, herunder om nødvendigt for at få tilladelse til at bære og anvende våben, jf. artikel 82, stk. 7, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og bestyrelsens afgørelse nr. 3/2021 af 15. januar 2021 ⁽⁶⁾. I betragtning af de medicinske oplysningers følsomme karakter og for at beskytte den registrerede mod, at der gives direkte adgang til dossierer, hvilket kunne være til skade for den berørte registreredes fysiske og mentale helbred, giver agenturet indirekte adgang til de relevante lægelige oplysninger gennem agenturets rådgivende læge eller en ekstern lægelig leverandør af relevante lægelige oplysninger og råd.
- (19) Agenturet bør kun anvende begrænsninger, når de respekterer kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund. Agenturet bør fremlægge en grundelse, hvori årsagerne til disse begrænsninger forklares.
- (20) På grundlag af princippet om ansvarlighed fører agenturet en fortegnelse over sin anvendelse af begrænsninger.
- (21) Når agenturet under udførelsen af sine opgaver behandler personoplysninger, der udveksles med andre organisationer, bør agenturet og disse organisationer høre hinanden om de potentielle begrundelser for at indføre begrænsninger og om nødvendigheden og forholdsmæssigheden af disse begrænsninger, medmindre dette vil bringe agenturets aktiviteter i fare.
- (22) I henhold til artikel 25, stk. 6, i forordningen skal den dataansvarlige underrette de registrerede om de vigtigste beavæggrunde for anvendelsen af begrænsningen, og om deres ret til at indgive en klage til EDPS.

⁽⁶⁾ Bestyrelsens afgørelse nr. 3/2021 af 15. januar 2021 om vedtagelse af regler for den administrerende direktørs beføjelse til at bemyndige vedtægtsomfattet personale til at bære og anvende våben, herunder om obligatorisk samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, og om sikring af, at det vedtægtsomfattede personale fortsat opfylder betingelserne for udstedelse af sådanne tilladelser.

- (23) I henhold til forordningens artikel 25, stk. 8, har agenturet ret til at udsætte, unklade eller afvise at underrette den registrerede om bevæggrundene for anvendelsen af en begrænsning, hvis dette på nogen måde vil ophæve virkningen af begrænsningen. Agenturet bør i hvert enkelt tilfælde vurdere, om underretningen om begrænsningen vil ophæve dens virkning.
- (24) Agenturet bør ophæve begrænsningen, så snart de omstændigheder, der ligger til grund for begrænsningen, ikke længere er til stede, og vurdere disse omstændigheder regelmæssigt.
- (25) For at sikre den størst mulige beskyttelse af de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og i overensstemmelse med forordningens artikel 44, stk. 1, bør agenturets databeskyttelsesrådgiver høres i god tid om eventuelle begrænsninger, der måtte blive anvendt, og kontrollere deres overensstemmelse med denne afgørelse.
- (26) Agenturet har fastsat særskilte regler for behandling af operationelle personoplysninger, jf. artikel 90 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, herunder specifikke interne regler om lagring af operationelle personoplysninger og regler om begrænsninger af de relevante registreredes rettigheder (7) —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og kontrol

1. Denne afgørelse indeholder bestemmelser om de betingelser, under hvilke agenturet kan begrænse anvendelsen af forordningens artikel 4, 14-22, 35 og 36 i henhold til forordningens artikel 25 og artikel 86, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Denne afgørelse finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger med henblik på administrative opgaver, jf. artikel 87, stk. 1, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

2. I henhold til stk. 1 og på betingelserne i denne afgørelse kan begrænsningerne anvendes på følgende rettigheder: den registreredes ret til information, den registreredes ret til indsigt, den registreredes ret til berigtigelse, sletning og begrænsning af behandling og den registreredes ret til at blive informeret om et brud på persondatasikkerheden og fortroligheden i forbindelse med elektronisk kommunikation.

3. De relevante kategorier af personoplysninger, der er omfattet af denne afgørelse) er både objektive/hårde oplysninger (f.eks. identifikationsoplysninger, kontaktoplysninger, faglige oplysninger, administrative oplysninger, oplysninger modtaget fra bestemte kilder, elektronisk kommunikation og trafikoplysninger) og subjektive/bløde oplysninger (f.eks. ræsonnementer, adfærdsmæssige oplysninger, vurderinger, resultat- og adfærdsoplysninger samt oplysninger relateret til eller fremkommet i forbindelse med genstanden for den pågældende procedure eller aktivitet).

4. Agenturet er som dataansvarlig repræsenteret ved den administrerende direktør. Agenturets gennemførelsesbestemmelser til forordningen for så vidt angår datakontrol finder anvendelse (8).

5. De registrerede underrettes om de udpegede dataansvarlige via oplysninger eller optegnelser, der offentliggøres på agenturets websted og/eller intranet.

Artikel 2

Begrænsninger

1. Agenturet kan begrænse anvendelsen af forordningens 14-22, artikel 35 og 36 samt artikel 4, for så vidt dens bestemmelser svarer til de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i artikel 14-22 i forbindelse med formålet med behandlingen af personoplysninger som omhandlet i afgørelsens artikel 1, stk. 1):

(7) Bestyrelsens afgørelse nr. 69/2021 af 21. december 2021 om vedtagelse af regler for agenturets behandling af operationelle personoplysninger.

(8) Bestyrelsens afgørelse nr. 56/2021 af 15. oktober 2021 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår databeskyttelsesrådgiverens opgaver, pligter og beføjelser samt regler vedrørende udpegede dataansvarlige i Frontex.

- a) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), c), f), g) og h), i forbindelse med administrative undersøgelser, procedurer forud for disciplinær forfølgning, disciplinær forfølgning og suspensionsprocedurer i henhold til artikel 86 og bilag IX til personalevedtægten og bestyrelsens afgørelse nr. 26/2018 af 25. oktober 2018 om vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende administrative undersøgelser og disciplinær forfølgning, i forbindelse med underretning af OLAF om sager og i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra c), g) og h), i forbindelse med databeskyttelsesrådgiverens undersøgelse af forhold, der har direkte tilknytning til vedkommendes opgaver, navnlig i forbindelse med undersøgelser af de behandlingsaktiviteter, som agenturet gennemfører i henhold til artikel 5, stk. 11, i bestyrelsens afgørelse nr. 56/2021 af 15. oktober 2021 ⁽⁹⁾. Agenturet kan begrænse nogle af en medarbejders, en berørt persons eller tredjemands rettigheder, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, stk. 2, i forbindelse med alle oplysninger, som i alvorlig grad kan påvirke fremtidige eller igangværende undersøgelser, procedurer forud for disciplinær forfølgning, disciplinær forfølgning og suspensionsprocedurer, herunder vidneudsagn og andre dokumenter
- b) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra h), ved sikring af, at agenturets ansatte kan indberette forhold fortroligt, når de mener, at der foreligger alvorlige uregelmæssigheder, jf. bestyrelsens afgørelse nr. 17/2019 af 18. juli 2019 om vedtagelse af Frontex' retningslinjer om whistleblowing. Agenturet kan begrænse nogle af de registreredes rettigheder, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, stk. 2, når disse registrerede potentielt er involveret i de påståede forseelser i forbindelse med alle oplysninger, der ville udgøre et brud på den persons anonymitet, der har indberettet en alvorlig uregelmæssighed
- c) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra h), ved sikring af, at agenturets ansatte kan gøre brug af støtte fra fortrolige rådgivere som fastsat i bestyrelsens afgørelse nr. 16/2019 af 18. juli 2019 om Frontex' politik til beskyttelse af menneskets værdighed og forebyggelse af psykisk chikane og seksuel chikane. Agenturet kan begrænse nogle af de påståede chikanørers rettigheder, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, stk. 2, når det er nødvendigt for at beskytte anonymiteten af det potentielle offer for chikane og vidners anonymitet
- d) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra c), g) og h), ved gennemførelsen af interne og eksterne revisioner i forbindelse med agenturets aktiviteter eller afdelinger, navnlig når interne revisioner udføres af agenturets interne revisionsfunktion. Agenturet kan begrænse nogle af de registreredes rettigheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forbindelse med oplysninger, der kan bringe fortroligheden af de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med revisionen i fare eller gribe ind i gennemførelsen af en igangværende revision
- e) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), e) g) og h), i forbindelse med efterforskninger, der foretages af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO). Agenturet kan begrænse nogle af de registreredes rettigheder, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 1, stk. 2, i forbindelse med de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at EPPO foretager en korrekt gennemførelse af efterforskninger og sikrer fortroligheden
- f) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra c), e) g) og h), ved behandling af klager, herunder klager modtaget af agenturet i forbindelse med den klagemekanisme, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 111 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, til overvågning og sikring af overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter, og den administrerende direktørs relevante afgørelse. Agenturet kan begrænse nogle af de rettigheder, der er omhandlet i afgørelsens artikel 1, stk. 2, for en ansat, der er involveret i agenturets aktiviteter ⁽¹⁰⁾, når der foreligger en klage over den pågældende i forbindelse med oplysninger, der i alvorlig grad kan påvirke gennemgangen og behandlingen af klagen
- g) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra c), e), g) og h), ved behandlingen af indberetninger om hændelser i henhold til artikel 38, stk. 3, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og den administrerende direktørs afgørelse af 19. april 2021 om operative standardprocedure — indberetning af alvorlige hændelser. Agenturet kan begrænse nogle af de rettigheder, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 1, stk. 2, for registrerede, der er omfattet af en indberetning om en alvorlig hændelse i forbindelse med oplysninger, der i alvorlig grad kan påvirke valideringen og vurderingen af indberetningen af den alvorlige hændelse samt opfølgende foranstaltninger og anonymiteten af vidner eller andre personer, der indberetter hændelser, der omfatter migranter og tilbagesendte

⁽⁹⁾ Bestyrelsens afgørelse nr. 56/2021 af 15. oktober 2021 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår databeskyttelsesrådgiverens opgaver, pligter og beføjelser samt regler vedrørende udpegede dataansvarlige i Frontex.

⁽¹⁰⁾ »Personale, der er involveret i agenturets aktiviteter« omfatter medlemmerne af hold såsom agenturets eget personale eller det stående korps' medlemmer i kategori 2, 3 og 4.

- h) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), c), f), g) og h), ved overvågning af anvendelsen af bestemmelserne om magtanvendelse blandt vedtægtsomfattet personale i det stående korps under den europæiske grænse- og kystvagt, jf. artikel 55, stk. 5, litra a), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og bestyrelsens afgørelse nr. 7/2021 af 20. januar 2021, og ved overvågning af magtanvendelse i forbindelse med Frontex' operationelle aktiviteter i overensstemmelse med den administrerende direktørs relevante afgørelse blandt de medarbejdere, som medlemsstaterne har udstationeret langvarigt i agenturet, de medarbejdere, som medlemsstaterne har udsendt kortvarigt, og de medarbejdere, der indgår i udrykningsstyrken til hurtige grænseindsatser. Agenturet kan begrænse nogle af de rettigheder, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 1, stk. 2, for registrerede, der er omfattet af en rapport om magtanvendelse i forbindelse med oplysninger (herunder vidneudsagn og andre dokumenter), som i alvorlig grad kan påvirke kontrollen af rapporten og alle fremtidige eller igangværende opfølgende foranstaltninger, herunder undersøgelser, procedurer forud for disciplinær forfølgning, disciplinær forfølgning og suspensionsprocedurer
- i) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), c), d), g) og h), ved ydelse af bistand til eller modtagelse af bistand fra andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer eller ved samarbejde med dem i forbindelse med aktiviteter i henhold til dette stykkes litra a)-h) og i henhold til relevante serviceleveranceaftaler, aftalememoranda og samarbejdsaftaler
- j) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), c), g) og h), ved ydelse af bistand til eller modtagelse af bistand fra eller samarbejde mellem andre medlemsstaters kompetente nationale myndigheder, enten på deres anmodning eller på eget initiativ, navnlig i forbindelse med aktiviteter i henhold til dette stykkes litra f)-h) og i henhold til bestemmelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og bestyrelsens afgørelser
- k) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), c), g) og h), ved ydelse af bistand til eller modtagelse af bistand fra tredjelandes kompetente nationale myndigheder og internationale organisationer eller ved samarbejde med sådanne myndigheder og organisationer, navnlig i henhold til relevante aftalememoranda og samarbejdsordninger
- l) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra e), ved behandling af personoplysninger i forbindelse med sager ved Den Europæiske Unions Domstol eller nationale domstole
- m) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra h), ved behandling af medarbejderes anmodning om indsigt i deres lægejournaler i tilknytning til deres fysiske eller psykologiske egnethed, hvis en sådan direkte adgang til disse dossierer kan være til skade for den pågældende registrerede i lyset af den pågældendes fysiske og mentale helbred. I sådanne tilfælde giver agenturet indirekte adgang til de relevante lægelige oplysninger gennem agenturets rådgivende læge eller en ekstern sundhedstjenestyder
- n) i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra c), d), g) og h), ved gennemførelse af sikkerhedsanalyser, som kan føre til interne undersøgelser vedrørende IT-sikkerhedshændelser og IT-systemmisbrug, der bl.a. håndteres med ekstern deltagelse af CERT-EU, ved sikring af den interne sikkerhed gennem videoovervågning, adgangskontrol og efterforskningsformål, ved sikring af kommunikations- og informationssystemer og ved gennemførelse af tekniske sikkerhedsforanstaltninger. Agenturet kan begrænse nogle af de registreredes rettigheder, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 1, stk. 2, i forbindelse med oplysninger, der i alvorlig grad kan påvirke disse sikkerhedsanalyser og midler til sikring af den interne sikkerhed, herunder adgangskontrol, sikkerhedsundersøgelser og tekniske sikkerhedsforanstaltninger.
2. Enhver begrænsning skal respektere kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og være en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund.
3. I hvert enkelt tilfælde gennemføres der nødvendigheds- og proportionalitetstest, inden der anvendes begrænsninger. Begrænsningerne skal kun omfatte, hvad der er strengt nødvendigt for at opfylde deres formål.
4. Af ansvarlighedshensyn fører agenturet en fortegnelse over årsagerne til de begrænsninger, der finder anvendelse, det relevante grundlag i stk. 1, der finder anvendelse, og resultatet af nødvendigheds- og proportionalitetstesten. Disse fortegnelser indgår i et register, som efter anmodning stilles til rådighed for EDPS. Agenturet udarbejder og offentliggør regelmæssigt rapporter om anvendelsen af forordningens artikel 25.
5. Når agenturet under udførelsen af sine opgaver behandler personoplysninger, der er modtaget fra andre organisationer, hører agenturet disse organisationer om de potentielle begrundelser for at indføre begrænsninger og om nødvendigheden og forholdsmæssigheden af de pågældende begrænsninger, medmindre dette vil bringe agenturets aktiviteter i fare.

Artikel 3

Risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder

1. Vurderinger af risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder ved at indføre begrænsninger og oplysninger om den periode, hvor disse begrænsninger finder anvendelse, registreres i fortegnelsen over behandlingsaktiviteter, der føres af agenturet i henhold til forordningens artikel 31. De registreres ligeledes i konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse i forbindelse med de begrænsninger, der foretages i henhold til forordningens artikel 39.
2. Når agenturet vurderer nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en begrænsning, tager det de potentielle risici for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i betragtning.
3. Begrænsningerne skal ikke finde anvendelse, hvis udøvelsen af den begrænsede ret ville fratage begrænsningen dens formål eller påvirke andre registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder negativt.

Artikel 4

Sikkerhedsforanstaltninger og opbevaringsperioder

1. Agenturet træffer sikkerhedsforanstaltninger for at undgå misbrug af eller ulovlig adgang til eller videregivelse af personoplysninger, der kan være eller kunne blive omfattet af begrænsninger. Disse sikkerhedsforanstaltninger skal omfatte tekniske og organisatoriske foranstaltninger og være så detaljerede som krævet i agenturets bestyrelses afgørelser, den administrerende direktørs afgørelser, de operationelle planer, der er udarbejdet i henhold til artikel 38 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, interne afgørelser, procedurer og administrative meddelelser. Sikkerhedsforanstaltningerne skal omfatte følgende:

- a) En klar definition af funktioner, ansvarsområder og proceduremæssige skridt
- b) Hvis det er relevant, et sikkert elektronisk miljø, der forhindrer ulovlig og utilsigtet adgang eller videregivelse af elektroniske data til uautoriserede personer
- c) Hvis det er relevant, sikker opbevaring og behandling af papirbaserede dokumenter
- d) Behørig overvågning af begrænsninger og en periodisk fornyet vurdering af deres anvendelse.

De i litra d) omhandlede vurderinger foretages mindst hver sjette måned, og kan føre til ophævelse af begrænsningerne, jf. stk. 2. Vurderingerne skal af ansvarlighedshensyn dokumenteres af den udpegede dataansvarlige.

2. Begrænsningerne ophæves, så snart de betingelser, der berettiger dem, ikke længere gælder.
3. Personoplysningerne opbevares i overensstemmelse med agenturets gældende regler, som skal fastsættes i de databeskyttelsesfortegnelser, der føres i henhold til artikel 31 i forordningen. Ved udløbet af opbevaringsperioden slettes, anonymiseres eller overføres personoplysningerne til arkiver, jf. forordningens artikel 13.

Artikel 5

Inddragelse af databeskyttelsesrådgiveren

1. Databeskyttelsesrådgiveren underrettes uden unødigt forsinkelse, såfremt den registreredes rettigheder begrænses i overensstemmelse med denne afgørelse. Vedkommende tilstedes adgang til de tilhørende fortegnelser og alle dokumenter vedrørende den faktuelle eller retlige sammenhæng.
2. Databeskyttelsesrådgiveren kan anmode om en vurdering af anvendelsen af en begrænsning. Agenturet underretter skriftligt databeskyttelsesrådgiveren om resultatet af vurderingen.
3. Agenturet dokumenterer databeskyttelsesrådgiverens deltagelse i anvendelsen af begrænsninger, herunder hvilke oplysninger der er delt med vedkommende.
4. De udpegede dataansvarlige underretter databeskyttelsesrådgiveren, når en begrænsning er blevet ophævet.

Artikel 6

Oplysninger til registrerede om begrænsninger i deres rettigheder

1. De meddelelser om databeskyttelse, der offentliggøres på agenturets websted og intranet, omfatter et afsnit med generel information til registrerede om muligheden for begrænsning af registreredes rettigheder i henhold til artikel 2, stk. 1. Informationen skal omfatte de rettigheder, der kan begrænses, grundlaget for at anvende begrænsninger og den mulige varighed af disse.
2. Agenturet underretter skriftligt og uden unødigt forsinkelse de registrerede individuelt om nuværende eller fremtidige begrænsninger af deres rettigheder. Agenturet underretter den registrerede om de vigtigste bevæggrunde for anvendelsen af begrænsningen, om vedkommendes ret til at rette henvendelse til databeskyttelsesrådgiveren med henblik på at anfægte begrænsningen og om vedkommendes ret til at indgive en klage til EDPS.
3. Agenturet kan udsætte, unklade eller afvise at underrette om bevæggrundene for anvendelsen af en begrænsning og retten til at indgive en klage til EDPS, så længe det vil ophæve virkningen af begrænsningen. Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en vurdering af, om dette er begrundet. Så snart det ikke længere vil ophæve virkningen af begrænsningen, giver agenturet den registrerede oplysningerne.

Artikel 7

Meddelelse af brud på persondatasikkerheden til den registrerede

1. Når agenturet er forpligtet til at underrette om brud på datasikkerheden i henhold til forordningens artikel 35, stk. 1, kan det under særlige omstændigheder begrænse en sådan underretning helt eller delvist. Det dokumenterer i et notat årsagerne til begrænsningen, retsgrundlaget herfor i henhold til artikel 2 og en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden heraf. Notatet meddeles til EDPS på tidspunktet for anmeldelsen af bruddet på persondatasikkerheden.
2. Hvis årsagerne til begrænsningen ikke længere er til stede, underretter agenturet den pågældende registrerede om bruddet på persondatasikkerheden og om de vigtigste årsager til begrænsningen samt om vedkommendes ret til at indgive en klage til EDPS.

Artikel 8

Fortrolighed i forbindelse med elektronisk kommunikation

1. Under særlige omstændigheder kan agenturet begrænse retten til fortrolighed i forbindelse med elektronisk kommunikation, jf. forordningens artikel 36. Sådanne begrænsninger skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽¹¹⁾.
2. Hvis agenturet begrænser retten til fortrolighed i forbindelse med elektronisk kommunikation, underretter det i sit svar på en eventuel anmodning fra den registrerede den pågældende registrerede om de vigtigste bevæggrunde for anvendelsen af begrænsningen, og om vedkommendes ret til at indgive en klage til EDPS.
3. Agenturet kan udsætte, unklade eller afvise at underrette om bevæggrundene for anvendelsen af en begrænsning og retten til at indgive en klage til EDPS, så længe det vil ophæve virkningen af begrænsningen. Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en vurdering af, om dette er begrundet.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

Udfærdiget ved skriftlig procedure den 4. april 2022.

På bestyrelsens vegne
Marko GAŠPERLIN
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA